OLYMPIJSKÁ REVUE

SLOVENSKÝ OLYMPIJSKÝ VÝBOR

denník EXTRA ŠPORT

10. OKTÓBRA 2006

1

SAMOSTATNE NEPREDAJNÉ

PRÍLOHA SLOVENSKÉHO OLYMPIJSKÉHO VÝBORU

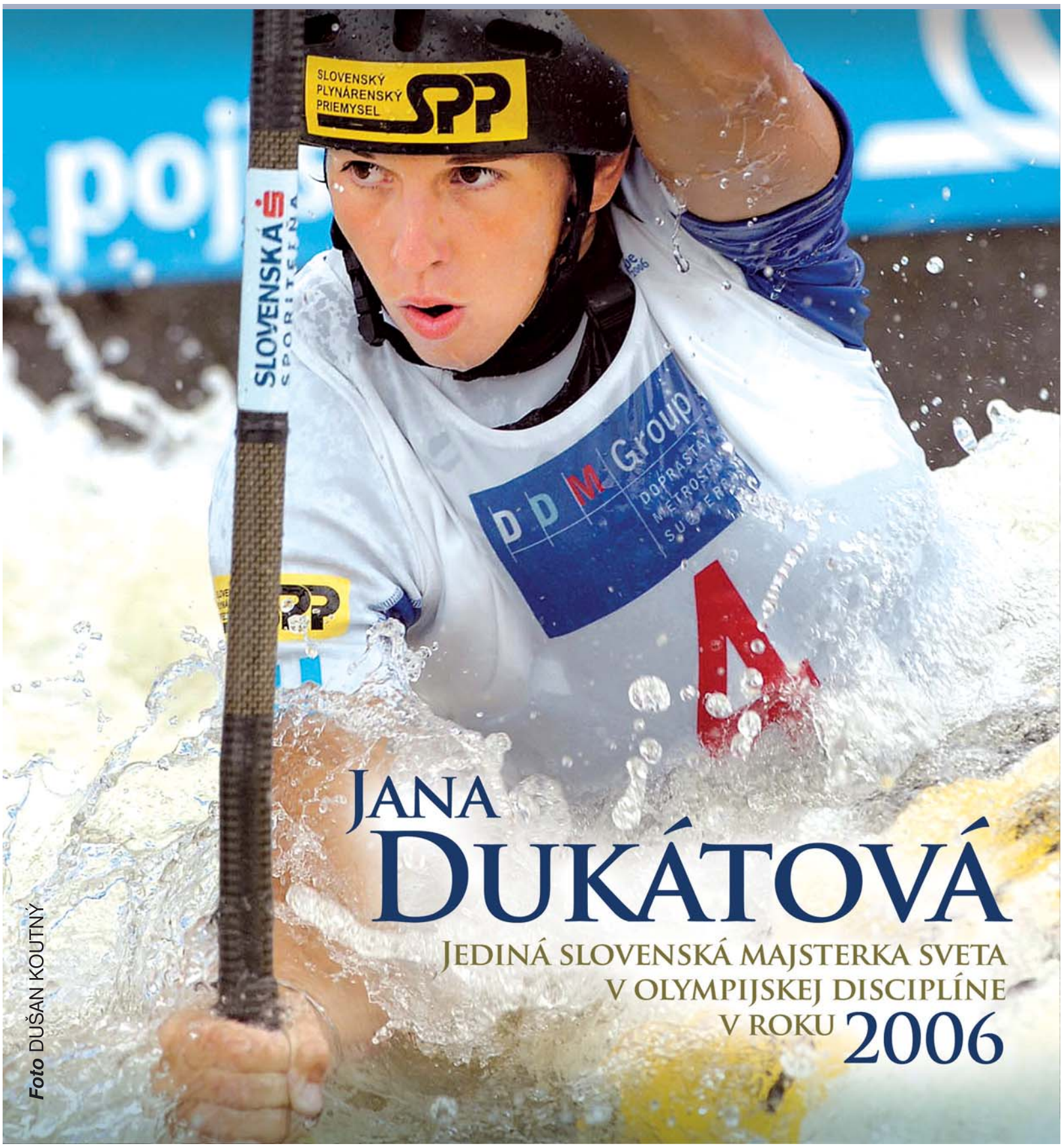

JANA DUKÁTOVÁ

JEDINÁ SLOVENSKÁ MAJSTERKA SVETA V OLYMPIJSKEJ DISCIPLÍNE V ROKU 2006

Foto DUŠAN KOUTNÝ

Zhodneme sa na tom, že na Slovensku šport...

1) sa nestal skutočným predmetom záujmu politiky, len sporadicky a povrchne sa vyskytuje v programoch politických strán a okrajovo v povolebných koaličných dohodách i programových vyhláseniach vlád a samospráv.

2) stále nedosiahol zodpovedajúce a dôstojné spoločenské postavenie, docenenie dobrovoľného športového hnutia a občianskej angažovanosti v ňom, obrat v zhoršovaní ekonomických a materiálnych podmienok.

3) sa nechápe ako účinný prostriedok boja proti rastúcej kriminalite, drogovej a alkoholovej závislosti mládeže, zhoršujúcemu sa stavu zdravia, zdatnosti, výkonnosti obyvateľstva, rastu obezity a výskytu ďalších negatívnych spoločenských javov a chorôb.

4) sa nevyužíva ako aktívny činiteľ sociálneho rozvoja, formovateľ pozitívnych spoločenských hodnôt, postojov a integračných procesov eliminujúcich xenofóbiu, rasizmus, individualizmus, sebectvo, nevšímavosť, bezohľadnosť a nezáujem o veci spoločné.

5) sa nerešpektuje ako nevyhnutná a nenahraditeľná súčasť výchovy, biologického a pohybového rozvoja človeka a významný faktor jeho intelektuálneho, mravného, duševného a spoločenského vývoja.

6) nenadväzuje na bohaté a hodnotné tradície a nevyužíva veľký potenciál telesnej výchovy a športu na školách všetkých stupňov. Súčasnosť je alarmujúca, pretože klesá intenzita a kvalita telesnej výchovy a športu na školách, zo škôl odchádzajú kvalifikovaní učitelia, zhoršuje sa materiálna základňa, záujem žiakov a študentov o telesnú výchovu a šport sa stráca.

7) v kvantite i kvalite na školách stráca potencionálnych výkonnostných a vrcholových športovcov a dobrovoľných organizátorov, trénerov, cvičiteľov, rozhodcov a ďalších aktivistov, bez ktorých sa nemôže rozvíjať.

SLOVENSKÝ OLYMPIJSKÝ VÝBOR

8) vplyvom nepriaznivých vonkajších podmienok i vnútorných nedostatkov zmenšuje svoj potenciál, znižuje svoju členskú a materiálnu základňu, organizovanosť v športových kluboch a športových zväzoch, zoslabuje sa jeho dobrovoľný charakter a aktivita členov.

9) nemá predpoklady fungovať a rozvíjať sa bez optimálnej pomoci štátu. Potrebuje moderný, komplexný, jasný a stručný zákon o športe, definujúci úlohy, postavenie, zodpovednosť, ale aj možnosti všetkých zainteresovaných subjektov slovenského športu na princípoch demokracie, občianskej spoločnosti a subsidiarity.

10) potrebuje Národný program rozvoja športu, ako dlhodobý strategický a politický projekt, ktorý reálne reprezentuje verejný záujem v športe na základe spoločenskej dohody všetkých zainteresovaných subjektov slovenského športu, t.j. štátnych orgánov, samospráv a športového hnutia.

11) potrebuje garancie štátneho rozpočtu, rozpočtu samospráv, mimorozpočtové garantované finančné zdroje z lotérií a stávok a viac priestoru pre samofinancovanie a slobodné rozhodovanie športového hnutia. Súčasná závislosť na štátnych dotáciách je neúnosná a nezdravá, napriek tomu, že financií na šport je málo.

12) sa nerešpektuje ako výkonné ekonomické odvetvie, ktoré ovplyvňuje zamestnanosť, obchod, cestovný ruch i samotnú ekonomiku práce.

13) nemá racionálnu, funkčnú, a efektívnu štruktúru, ani optimálny systém práce štátnych orgánov, samospráv a športového hnutia.

14) pripustil rozpad cieľavedomého výberu a prípravy športovo-talentovanej mládeže. Súčasnosť je živelná, neefektívna, sociálne diskriminačná, metodicky podhodnotená a je príčinou zužovania výkonnostnej základne slovenského športu pod hranicu únosnosti.

15) sa nemôže dostatočne opierať o pomoc slovenskej športovej vedy, športovej medicíny a progresívneho vzdelávania odborníkov. Poznanie a jeho aplikácia v mnohých prípadoch zaostáva za priemernou športovou praxou.

16) má vplyvom viacerých faktorov čoraz menšiu možnosť a schopnosť úspešne pripraviť športovú reprezentáciu, a to aj napriek rastúcej konkurencii vo svete.

Zhodneme sa, že pre rozvoj športu je nevyhnutné...

1) pripraviť pre vládu SR a NR SR vlastný iniciatívny návrh zákona o športe.

2) dosiahnuť pozitívne zmeny v obsahu zákonov o rozpočtových pravidlách, o štátnom rozpočte, daňových zákonov a zákona o lotériách a ďalších stávkových hrách.

3) dosiahnuť prijatie zákona o národnom športovom fonde.

4) dosiahnuť zmeny zákonov a ďalších právnych noriem v oblasti školstva, kultúry, zdravotníctva, sociálnych vecí a rodiny, regionálneho rozvoja, boja proti drogám a pod. Dosiahnuť účinnejšiu spoluprácu so STV a SRo.

5) dosiahnuť zmeny v zákone o združovaní občanov.

6) pripraviť pre vládu SR a NR SR vlastný iniciatívny návrh Národného programu športu.

7) dosiahnuť v rezorte školstva prijatie reformného programu skvalitnenia vyučovania hodín telesnej výchovy a rozvoja školského športu.

8) pripraviť v spolupráci so ZMOS a s VÚC vlastný iniciatívny návrh propagácie a rozvoja športu detí a mládeže v podmienkach obcí a regiónov.

9) pripraviť vlastný iniciatívny návrh programu výberu a prípravy športových talentov.

10) pripraviť vlastný iniciatívny návrh programu pre účinnejšiu športovú reprezentáciu SR – TOP TEAM SVK.

11) zriadiť Športovú akadémiu Slovenska, ako výchovné a vzdelávacie zariadenie dobrovoľného športového hnutia.

12) dosiahnuť vyššiu praktickú účinnosť a kvalitu práce Národného športového centra v oblasti výchovy, doškoľovania, dokumentaristiky, informatiky, metodiky, diagnostiky a zdravotného zabezpečenia.

13) pripraviť vlastný iniciatívny návrh dlhodobého programu rozvoja materiálno-technickej základne športu.

14) pripraviť jednoduchú, funkčnú, efektívnu organizačnú štruktúru slovenského športu.

Oba materiály „Zhodneme sa“ začiatkom júna 2006 schválila pracovná komisia valného zhromaždenia SOV. Táto komisia, ktorá vznikla na základe uznesenia 32. valného zhromaždenia SOV, má za úlohu zbierať a analyzovať podklady a pripraviť návrh na možné zastrešenie štruktúry slovenského športu Slovenským olympijským výborom. Na čele komisie je predseda SOV František Chmelár, jej členmi sú Jozef Liba (generálny sekretár SOV), Igor Nemeček (podpredseda SOV a generálny sekretár Slovenského zväzu ľadového hokeja), Jozef Bazálik (člen VV SOV a prezident Slovenskej plaveckej federácie), Ľubor Halanda (člen VV SOV a prezident Slovenskej federácie volejbalu), Ľubor Štark (člen VV SOV a predseda predstavenstva SOM, a.s., Slovenský zväz rýchlostnej kanoistiky), Marián Kukumberg (prezident Konfederácie športových zväzov, poverený vedením SZTK), Tibor Macko (prezident Slovenského tenisového zväzu), Miloslav Benca (prezident Slovenského streleckého zväzu), Jozef Vengloš (člen VV SOV a VV Slovenského futbalového zväzu), Marián Hefka (Slovenský zväz judo), Dušan Tittel (generálny sekretár Slovenského futbalového zväzu), Anton Znášik (prezident Slovenskej asociácie univerzitného športu), Ladislav Čambal (riaditeľ odboru financovania športu MŠ SR), Anton Javorka (predseda občianskeho združenia Kalokagatia na Slovensku) a Pavol Glesk (člen rady starších a čestný člen SOV), konzultantom je predseda Slovenského paralympijského výboru Ján Riapoš.

SOV preberá iniciatívu

S predsedom Slovenského olympijského výboru FRANTIŠKOM CHMELÁROM o aktuálnych problémoch slovenského športu a o možnostiach ich riešenia

Na vedľajšej strane uvádzame dva dokumenty „Zhodneme sa...“, ktoré vznikli na pôde Slovenského olympijského výboru v „dielni“ pracovnej komisie, vedenej predsedom SOV Františkom Chmelárom. Poštou boli začiatkom júna doručené približne stovke osobností, výrazne ovplyvňujúcich dianie v našej krajine – najvyšším ústavným činiteľom, popredným predstaviteľom všetkých relevantných politických strán, županom vyšších územných celkov, i primátorom a starostom niektorých miest a obcí. Prijatie oboch dokumentov je jasným znamením, že Slovenský olympijský výbor sa rozhodol prevziať iniciatívu tak vo vzťahu k štátu, ako aj k ďalším občianskym združeniam, pôsobiacim vo sfére športu u nás.

STANOVENIE DIAGNÓZY I MOŽNOSTÍ LIEČBY

„Marcové valné zhromaždenie SOV mi uložilo pripraviť návrh na postupnú integráciu dobrovoľnej športovej komunity pod „strechu“ SOV. Vytvoril som preto pracovnú skupinu, ktorá sa po dvoch zasadnutiach rozhodla prijať uvedené dokumenty. Predovšetkým sme v nich chceli diagnostikovať vážnosť situácie, do ktorej sa dostal slovenský šport a zároveň naznačiť možnosti „liečby“. Považovali sme za potrebné adresovať takýto apel politikom ešte pred júnovými parlamentnými voľbami, aby sme ovplyvnili volebné programy jednotlivých politických strán, ako aj programové vyhlásenie novej vlády,“ vysvetľuje na úvod obsiahlejšieho rozhovoru **predseda SOV FRANTIŠEK CHMELÁR.**

■ *Predseda SOV František Chmelár. Keď hovorí o súčasnom stave športu na Slovensku, býva vážny.*
FOTO ŠTARTFOTO/JÁN SÚKUP

★ S akými reakciami politikov na obidve „Zhodneme sa...“ ste sa stretli?

„Vo veľkej väčšine boli ohlasy na oba materiály pozitívne. Len niektorí čelní predstavitelia VÚC konštatovali, že formulácie v texte sú príliš všeobecné a treba ich konkretizovať. S tým súhlasím. Rozoslanie „Zhodneme sa...“ znamenalo len prvú fázu diskusie spolkovej sféry so štátom o pálčivých problémoch športu. Na ňu budeme nadväzovať.“

★ Predsedom SOV ste od novembra 1999. Mali ste počas uplynulých rokov pocit, že vládna moc v predchádzajúcich dvoch volebných obdobiach, keď bol premiérom Mikuláš Dzurinda, vnímala čoraz väčšiu vážnosť situácie, v ktorej sa postupne ocital slovenský šport?

„Mám pocit, že predošlá moc ponímala šport dosť technokraticky. Pri všetkých reformách, ktoré vykonávala, nedocenila predovšetkým kultúrno – výchovný rozmer športu a jeho vplyv na formovanie hlavne mladých ľudí. Najvyšší vládni predstavitelia boli vnímaví, pokiaľ išlo o štátnu športovú reprezentáciu, ale nie o iné veci. Pred časom mi premiér Dzurinda povedal, že nastal čas na reformu športu. Prejavom jej vládneho ponímania sa stal program Viktória. Žiaľ, v ňom sa prejavilo práve to technokratické ponímanie športu. To, čo program obsahoval, síce nebolo zlé, ale riešil len jednu vec – rozdeľovanie peňazí zo štátneho rozpočtu pre šport. Z celej sľubovanej reformy športu tak ostal len návrh na reformu toku financovania športu zo štátnych dotácií. Aj preto sme pred poslednými voľbami prostredníctvom dvoch „Zhodneme sa...“ museli pomenovať situáciu a definovať naše priority, aby politici naozaj chápali, o čo všetko v súvislosti so športom ide.“

NOVÁ VLÁDA VYSIELA POZITÍVNE SIGNÁLY

★ Nová vláda prijala v auguste svoje programové vyhlásenie, ktoré je podľa hodnotení predstaviteľov spolkovej doteraz najbližšie potrebám slovenského športu. Aj vy ho hodnotíte veľmi pozitívne...

„V programovom vyhlásení vlády Róberta Fica je naozaj obsiahnutých viacero priorít, ktoré sme pomenovali v „Zhodneme sa...“ Takéto programové vyhlásenie vlády tu z hľadiska športu ešte nebolo. Otázne však je, aké mechanizmy vláda prijme na riešenie problémov slovenského športu. To ukáže až čas. Na moje oficiálne rokovanie s vládnymi predstaviteľmi ešte nebola príležitosť, ale mám signály, že tak premiér Róbert Fico, ako aj vicepremiér Dušan Čaplovič, či minister školstva Ján Mikolaj, nielen majú záujem o rokovanie so spolkovou sférou, ale aj chcú pozorne načúvať a diskutovať o problematike.“

OLYMPIJSKÁ REVUE

ŠPORT EXTRA – OLYMPIJSKÁ REVUE, príloha Slovenského olympijského výboru v spolupráci so Slovenskou olympijskou marketingovou, a.s. Vydáva **ŠPORT PRESS, s.r.o.,** Ilkovičova 34, 842 28 Bratislava. Riaditeľ: **JUDr. PAVEL ŠÍPKA.** Šéfredaktor: **ZDENO SIMONIDES.** Zostavovateľ: **ĽUBOMÍR SOUČEK.** Grafická úprava: **IVAN MATÚŠEK,** obálka a vnútorný layout: **ARTWELL DESIGN.** Tlač: **MERKANTIL, s.r.o,** Trenčín. Uzávierka 1. čísla: 5. októbra 2006. **Samostatne nepredajné.**

★ Aké skúsenosti v tomto smere ste nadobudli s predošlými politikmi?

„Veľmi dobre sa dalo o športe diskutovať s Milanom Ftáčnikom, ktorý bol ministrom školstva ešte v dávnejšom volebnom období. Pomerne rýchlo sa naučil orientovať v problematike a ako kybernetik mal schopnosť rozmýšľať komplexne a systémovo. Síce neurobil niektoré potrebné veci, ale jeho prínos pre šport bol zrejmý. Žiaľ, jeho nástupca Martin Fronc si nás vždy len vypočul, ale stanovisko nezaujal. Šport proste nebol jeho „parketou“. A premiér Mikuláš Dzurinda i vicepremiér Ivan Mikloš síce boli svojím založením športovci, ale mali iné vážnejšie priority.“

★ Ministerstvo financií pod Miklošovým vedením navyše akoby viedlo „vojnu“ so športovými organizáciami...

„Ministerstvo v snahe spraviť „poriadok“ vo využívaní štátnych dotácií v občianskych združeniach tak sprísnilo administratívne podmienky pre využívanie štátnych peňazí, že viacero športových subjektov sa pri neschopnosti naplniť stanovené požiadavky dostalo do veľmi ťažkej situácie. Najkrikľavejším príkladom bol Slovenský lyžiarsky zväz, ale problémy neobišli ani futbalový či hokejový zväz, a v malej miere ani SOV. Pritom evidentne sa nikde nedokázal únik financií ani obohacovanie jednotlivcov, len nepredpisové použitie štátnych peňazí. Treba povedať, že iné peniaze ako štátne mnohé športové subjekty vlastne ani nemajú – a aj tie často meškajú a sú rozdelené do množstva účelových „škatuliek“, z ktorých sa dajú len s veľkými komplikáciami presunúť v prípade akútnej potreby inde. Žiaľ, musím konštatovať, že súčasné predpisy na používanie štátnych dotácií vôbec nezohľadňujú veľkú variabilitu a dynamiku športového diania. Šport by jednoznačne potreboval buď inú metodiku ich používania, alebo - ešte lepšie - iné zdroje príjmov.“

ŠPORT NIE JE LEN MÍŇAČ PEŇAZÍ, ALE AJ TVORCA HODNÔT

★ V predošlom období to chvíľami vyzeralo tak, ako keby vzťah športových organizácií a politikov bol antagonistický. Pritom šport a štát sa navzájom potrebujú. Čo podľa vás treba v tomto vzťahu najakútnejšie zmeniť?

„Myslím si, že športová obec by sa čo najakútnejšie mala snažiť zmeniť nazeranie politikov na šport. To znamená zvýrazniť spoločenské postavenie a celkový význam športu pre život ľudí v tejto krajine. Všetci si musia uvedomiť, že šport nie je len míňačom peňazí daňových poplatníkov, ale aj spolutvorcom hodnôt spoločenského života a vývoja. Predstavitelia štátu, VÚC, miest i obcí musia chápať, že šport má naozaj mnohostranný význam. Ako dobrá ilustrácia môže poslúžiť, že hádam viac než 90 percent obcí má futbalové ihrisko a futbalový klub, ale pritom len zlomok z nich má kultúrny dom. V mnohých obciach šport znamená celý spoločenský život mimo kostola a krčmy. Aj toto treba vnímať.“

★ Hovorili ste o tom, čo by mala športová obec spraviť vo vzťahu k politikom. A čo naopak?

„Považujem za nevyhnutné, aby politici pomohli vyzdvihnúť športové organizácie z prachu, v ktorom sa teraz váľajú nie celkom vlastnou vinou a aby ich pribrali k tvorbe koncepčných programov. Nie tak, ako to svojho času spravilo ministerstvo školstva, keď stvorilo Národný program rozvoja športu podľa svojich úradníkov, pričom názory a podnety spolkovej sféry vôbec nebralo do úvahy. Ak sa máme v športe pohnúť dopredu a vylepšiť aj obsahovú stránku športovej činnosti, od masovej telovýchovy až po reprezentáciu, a trebárs aj prípravu koncepcie výstavby športovísk na Slovensku, treba nás – myslím tým celú spolkovú sféru – zapojiť aj do tvorby nového zákona o športe, ktorý už akútne potrebujeme. K zmysluplnému výsledku sa môžeme dostať len cez spoluprácu štátu, VÚC, miest a obcí i spolkovej sféry. Politici si musia uvedomiť, že spolková telovýchova má na Slovensku viac než storočnú tradíciu. Mali sme tu masovú dobrovoľnú organizáciu, ktorá mala v určitom období až 700 tisíc členov. Máme teda skúsenosti i know-how, a ešte stále aj ochotu čosi urobiť. Dobrí politici to musia využiť. Sme partnermi, ktorí môžu výrazne pomôcť napĺňať mnohé ciele štátu, regiónov, miest, i obcí.“

ATOMIZÁCIA SPOLKOV BOLA PRIRODZENÁ, ALE UŽ UBLIŽUJE

★ Neveľmi priaznivý postoj predovšetkým štátu k spolkovej sfére v posledných rokoch nepochybne súvisí s tým, že telovýchovné a športové spolky nevedia prehovoriť jednotným hlasom a ťahať za jeden koniec povrazu. Štát v súčasnej atomizovanej štruktúre nášho športu naozaj ťažko hľadá partnera, ktorý by bol nielen dôveryhodný, ale predovšetkým relevantný. Súhlasíte s týmto tvrdením?

„Faktom je, že naša spolková sféra vo svojej súčasnej štrukturálnej podobe je rozbitá, rozhádaná, nefukčná a neefektívna. Ústne na to pri stretnutiach upozorňovali viacerí politici, ktorí zároveň nabádali na integráciu spolkovej sféry. Bývalý minister školstva Ftáčnik už pred niekoľkými rokmi aj otvorene vyzýval, aby sa spolky dohodli na tom, kto ich bude reprezentovať voči štátu a tlmočiť ich spoločné záujmy. Žiaľ, slovenský šport zatiaľ nebol schopný prehovoriť silným spoločným hlasom.“

Šport potrebuje zdroje mimo štátneho rozpočtu

František Chmelár má informácie, že nový minister školstva Ján Mikolaj chce, aby návrh nového Zákona o športe bol hotový v prvej polovici budúceho roka. „Radi by sme sa podieľali na jeho príprave. Pracovná skupina SOV pripraví vlastnú verziu tohto zákona, ktorú poskytneme ministerstvu. Nebude v paragrafovej podobe, ale budeme v nej obsahovo formulovať všetky kľúčové veci, ktoré telovýchovné a športové hnutie potrebuje v novom zákone mať. Že štát do zákona pridá svoje priority, je úplne prirodzené. Ale my musíme reálne sformulovať naše priority,“ konštatuje predseda SOV.

Kľúčová je otázka financovania športu. Podľa súčasného režimu je šport existenčne závislý na peniazoch zo štátneho rozpočtu, ktorých používanie podlieha prísnemu režímu. V dávnejšej minulosti o delení peňazí rozhodovala rada Štátneho fondu telesnej kultúry, zložená predovšetkým z predstaviteľov spolkov, ktorá rozdeľovala aj značné sumy z výťažku lotérií. O tento zdroj príjmov však športová obec už pred niekoľkými rokmi prišla, pretože tieto výťažky sa presunuli priamo do štátneho rozpočtu a o ich použití rozhoduje ministerstvo financií.

„Je jasné, že o použití prostriedkov zo štátneho rozpočtu musí rozhodovať štát. Nášmu športu by však mimoriadne pomohlo, keby bol dominantne financovaný z iných zdrojov. Predovšetkým z výťažkov z lotérií a z hazardných hier. V Európe vlastne len u nás a v Rakúsku šport stratil priamu väzbu na tieto príjmy. Napríklad v Dánsku zabezpečuje ministerstvo športu zo štátneho rozpočtu len vlastné projekty. Ale päťkrát väčšia suma z výťažku z lotérií a z hazardných hier smeruje priamo do Dánskeho olympijského výboru, ktorý je tam strešnou športovou organizáciou! Sú aj ďalšie možné zdroje príjmov. Napríklad v Česku aj v Slovinsku štát zaväzuje zahraničných investorov, ktorým umožňuje privatizovať veľké podniky v krajine, že určité presné percentá zo zisku musia investovať do športu a do kultúry. Aj toto je cesta pre nás. Podľa mňa na Slovensku by sa zo štátneho rozpočtu mala zabezpečovať predovšetkým činnosť Národného športového centra a antidopingovej agentúry, prípadne stredísk vrcholového športu rezortov. Ale ostatné činnosti by mali byť financované z iných zdrojov, ako zo štátneho rozpočtu. Politici si proste musia uvedomiť, že na Slovensku je malý trh a marketingový koláč môže ako-tak nasýtiť len tých najväčších – predovšetkým futbal, hokej a tenis. Ostatní sú dominantne odkázaní na verejné zdroje a iné príjmy,“ hovorí František Chmelár.

Kde v Európe má šport jednotnú strechu?

Slovenský olympijský výbor pred časom rozoslal dotazníky na všetkých 48 národných olympijských výborov v Európe, aby zistil, akú konkrétnu štruktúru športu a jeho riadenia kde majú. „Žiaľ, doteraz nám vyplnené dotazníky vrátila len zhruba tretina oslovených. Nemôžeme teda ešte pripraviť komplexný materiál o tom, ako to funguje inde v Európe. Ale už z toho, čo sme sa doteraz dozvedeli, je zrejmé, že v mnohých krajinách došlo k dobrovoľnej integrácii športových spolkov zdola, bez tlaku štátu. A keď k nej došlo, štát príslušne upravil legislatívu, aby zohľadňovala vzniknutý stav. Ukazuje sa, že integráciou pod jednu strechu sa zvyšuje účinnosť organizácie športu, aj efektivita využívania štátnych dotácií,“ konštatuje František Chmelár.

Predseda SOV nemá detailný prehľad o situácii vo všetkých európskych krajinách, ale keď sa ho pýtame, kde všade majú jednotnú športovú „strechu“, začína vymenovávať: „Nemecko, Taliansko, Belgicko, Dánsko, Nórsko, Holandsko, Portugalsko, Švajčiarsko, Írsko, Island, Chorvátsko, Srbsko a Slovinsko, čiastočne Španielsko a Veľká Británia. O týchto krajinách viem. A mám informácie, že k jednotnej riadiacej organizácii smerujú aj vo Švédsku, Fínsku, Rusku a na Ukrajine.“

V zahraničí je naozaj časté to, po čom volá uznesenie valného zhromaždenia SOV – najvyššou športovou organizáciou v krajine je zvyčajne národný olympijský výbor. „Naposledy pristúpili k zjednoteniu v Nemecku, kde pritom mali funkčný model so silným NOV a silným Nemeckým športovým zväzom. O zjednotení diskutovali tri roky a rozhodli sa preň takpovediac z politických dôvodov – aby spojením pod hlavičkou NOV Nemecka zvýraznili a posilnili pozíciu športu v krajine,“ hovorí František Chmelár.

★ **Prečo je to tak?**

„Podľa mňa je to prirodzený prejav spoločenského vývoja. Prežívame vývojovú fázu, ktorá sa zrejme nedala obísť. Treba si uvedomiť, že za bývalého režimu, keď existovali dve jednotné a direktívne riadené organizácie, pôsobiace v oblasti športu – ČSZTV a Zväzarm – bolo všetko jednoduché. Hore sa určila línia a hnutie ju napĺňalo. Keď sa direktívny a jednotný systém po roku 1989 rozpadol, atomizácia spolkov bola zrejme nevyhnutná a prirodzená. Každý chcel dostať do popredia svoju vlastnú identitu. Každý sa pritom boril s problémami. Stačí si len predstaviť, čo znamenalo prevziať pod svoje krídla celú štátnu reprezentáciu, ktorú dovtedy zabezpečovali federálne orgány v Prahe. Dôsledky atomizácie znášame dodnes, ale jednoducho k nej muselo dôjsť."

★ **Čoraz viac sa však ukazuje, že rozdrobenosť spolkov je kontraproduktívna...**

„Presne tak. Nemôže to trvať donekonečna, pretože slovenskému športu tento stav už ubližuje. Ak nedôjde k integrácii, všetko nám pôjde ťažšie. Jednoducho – rozdelení sme slabí. Okrem toho, sme príliš odkázaní na verejné zdroje, teda na štát. A štátu sa jednoduchšie komunikuje s jedným silným strešným subjektom, ako so stovkou spolkov."

K INTEGRÁCII POSTUPNÝMI KROKMI

★ **Dozrela už doba na spojenie spolkovej telovýchovnej sféry na Slovensku?**

„Mám pocit, že dozrieva. Uvedomujem si však, že málokto je už dnes ochotný odovzdať časť svojej sily a právomocí v prospech celku, čo je pri integrácii nevyhnutnosťou. Cítim to tak, že každý by sa síce chcel spojiť, ale zároveň si ponechať aj stoličku, na ktorej sedí – a to nie je možné. V tomto vidím problém."

★ **Valné zhromaždenie SOV, ktoré tvorí naozaj reprezentatívne zastúpenie nielen športových spolkov, ale aj ďalších inštitúcií, pôsobiacich v oblasti športu, sa v marci tohto roku opätovne uznieslo, že SOV sa má uchádzať o prevzatie pozície riadiacej inštitúcie spolkovej telovýchovnej sféry na Slovensku. Je reálne, aby práve SOV viedol integračný proces a stal sa postupne aj strešnou organizáciou celého športu?**

„Vzhľadom na všetko, čo som doteraz povedal, momentálne vidím reálne len prvú časť , teda že by SOV viedol proces, smerujúci k integrácii. Triezvy odhad situácie ma vedie k úvahám o vytvorení určitého medzičlánku, ktorý by nám pomohol preklenúť súčasné obdobie."

★ **Môžete byť konkrétnejší?**

„Ten medzičlánok predbežne nazývam Slovenská športová rada. Je to do určitej miery niečo podobné, ako Komora športu, s ktorej zriadením počítal vlaňajší návrh Zákona o športe z dielne ministerstva školstva. Rada by sa mala starať o riešenie spoločných problémov subjektov, ktoré by združovala, pričom tieto subjekty by nestrácali svoju identitu. Rozpracovaním tohto modelu integrácie sa bude zaoberať práve pracovná komisia SOV, ktorú vediem. Integrácia pod strechou SOV by mohla nastať až neskôr. Pre priaznivý vývoj športu na Slovensku je však potrebné urobiť aj ďalšie kroky."

■ ***Najviac viditeľným prejavom činnosti SOV je účasť na olympijských hrách (snímka z nástupu výpravy na zimných olympijských hrách 2006 v Turíne), ale SOV vyvíja iniciatívu na riešenie problémov celého slovenského športu.*** *FOTO ŠTARTFOTO/JÁN SÚKUP*

★ **Kto by podľa vás mal utvoriť túto radu? Všetky telovýchovné a športové spolky, ktoré pôsobia na Slovensku?**

„Nie. Podľa mňa by ju mali vytvoriť len organizácie s originálnou suverenitou – teda také, ktorých činnosť sa nedá nahradiť nikým iným. To sú predovšetkým športové zväzy. Neberiem do úvahy identitu organizácií, ktoré zastrešujú športovú činnosť takpovediac umelo – mám na mysli napríklad Asociáciu telovýchovných jednôt a klubov SR, či Asociáciu športu pre všetkých, a samozrejme Slovenské združenie telesnej kultúry. Zo zväzov by mali mať osobitné postavenie futbalový a hokejový, pretože tieto dva športy predstavujú na Slovensku fenomény. S ich spoločenským významom sa nemôže porovnávať žiadne iné športové odvetvie."

★ **Aký dosah by mala mať táto rada na športovú činnosť v regiónoch?**

„Vyriešenie športu v regiónoch je vážnym problémom. Doterajšie pokusy neboli príliš vydarené. Ani ten posledný so zriadením krajských športových centier nie je ideálny, pretože KŠC visia takpovediac vo vzduchu. Myslím si, že pri tvorbe novej koncepcie bude treba dôsledne decentralizovať aj športovú činnosť. To znamená, že napríklad základný výber talentov by mali metodicky usmerňovať zväzy, ale vykonávať ho budú musieť regionálne, či miestne orgány. Samozrejme, predpokladá to aj decentralizáciu zdrojov na športovú činnosť v regiónoch."

SOV AKO STRECHA? NAJSKÔR O TRI-ŠTYRI ROKY

★ **Na záver sa vrátim ešte k jednej z predošlých otázok. V akom časovom horizonte by sa podľa vás SOV mohol stať strešnou organizáciou celého slovenského športu?**

„Nemám to ešte prekonzultované, ale podľa mňa k zastrešeniu športu prostredníctvom SOV určite nedôjde skôr ako o tri-štyri roky. Teraz na to ešte nedozrela ani doba, ani vedomie športových funkcionárov. Treba si uvedomiť napríklad to, že v prípade zjednotenia pod strechou SOV by všetky členské subjekty museli dodržiavať Olympijskú chartu, čo pre niektoré môže byť problém.

ĽUBOMÍR SOUČEK

Prečo neuspela predošlá Slovenská športová rada?

Názov Slovenská športová rada, ktorý uvádza v rozhovore predseda SOV, nie je nový. Rovnaký názov nieslo združenie, ktoré podľa deklarácie športového hnutia na Slovensku z 25. júna 2001 mali vytvoriť SOV, Slovenský paralympijský výbor (SPV), Slovenské združenie telesnej kultúry (SZTK), Združenie technických a športových činností SR (ZTŠČ), Konfederácia športových zväzov SR (KŠZ), Slovenský futbalový zväz (SFZ) a Slovenský zväz ľadového hokeja (SZĽH). V deklarácii, ktorú vtedy dostali k dispozícii aj médiá, rada vyjadrila zámer reprezentovať záujmy a potreby 114 občianskych združení, pôsobiacich v oblasti športu na celoslovenskej úrovni, a vyše 7000 telovýchovných jednôt, športových klubov a oddielov, a ďalších základných článkov športu na miestnej úrovni s viac ako 650-tisícmi individuálnych členov.

Predsedom vtedajšej Slovenskej športovej rady mal byť práve František Chmelár. Ako však vysvetľuje, rada napokon vlastne ani nevznikla: „Dospeli sme síce k dohode o jej utvorení a boli sme veľmi blízko k registrácii, ale nedosiahli sme funkčnosť. Ako veľká chyba sa ukázalo, že sme chceli integrovať aj SZTK. Práve táto organizácia, ktorá chcela sama seba prezentovať ako strechu celého slovenského športu, napokon utvorenie rady a jej pôsobenie znemožnila."

Slovensko v olympijskom „polčase“

O prípravách na Peking s podpredsedom štábu SOV pre OH 2008 a podpredsedom Slovenského olympijského výboru VLADIMÍROM MILLEROM

V auguste tohto roku sme sa ocitli v „polčase“ olympijského cyklu medzi Aténami 2004 a Pekingom 2008. Pripomeňme, že Hry XXIX. olympiády v čínskom Pekingu sa uskutočnia 8. – 24. augusta 2008, takže príprava letných olympionikov na vrchol ich štvorročnice už ide „z kopca“.

V prvej septembrovej dekáde už druhý raz oficiálne navštívila dejisko najbližších Hier delegácia SOV. Viedol ju podpredseda Slovenského olympijského výboru pre letné športy a v tom čase šéf štábu SOV pre OH 2008 v Pekingu VLADIMÍR MILLER (momentálne je jeho podpredsedom), ktorý bude na OH vedúcim slovenskej výpravy. V podobnej pozícii bol aj pred predošlou olympiádou v Aténach, takže v rozhovore s ním sme sa sústredili na porovnanie súčasnej situácie slovenského športu s výhľadom na OH 2008 so situáciou, aká bola pred štyrmi rokmi – teda v polčase cesty od Sydney do Atén.

■ *Podpredseda Slovenského olympijského výboru a podpredseda štábu SOV pre OH 2008 v Pekingu Vladimír Miller.* *FOTO ŠTARTFOTO/JÁN SÚKUP*

★ V čom je necelé dva roky pred Pekingom najväčší rozdiel v porovnaní so stavom dva roky pred Aténami 2004?

„Kľúčový rozdiel spočíva v neexistencii olympijského Top tímu. Žiaľ, projekt Top tímu, ktorý SOV s využitím štátnych prostriedkov spustil pred Sydney 2000 a ktorý tam, i v Aténach 2004 priniesol úspech, nepokračuje. Niektoré športové zväzy kritizovali, že keď projekt zastrešoval SOV, mali na svojich najlepších športovcov slabý dosah. Športovci podľa nich vo vtedajšom systéme mali pocit, že hlavným dodávateľom prostriedkov na ich prípravu je SOV. My sme chceli v projekte Top tímu pokračovať aj naďalej, ale nenašli sme spoločnú reč s kľúčovými športovými zväzmi. Ministerstvo školstva vyšlo v ústrety ich požiadavkám, aby samotné zastrešovali prípravu svojich najlepších športovcov. Nepovažujem to za dobré, pretože v súčasnom systéme napríklad absentujú oponentúry tréningových plánov na SOV. A podpora športovcov sa nivelizovala, pričom kritériá na zaradenie do systému podpory sa zmäkčili. Kým predtým sa veľkosť celkovej finančnej podpory ‚šila na mieru‘ jednotlivým športovcom a ich športom, ktoré majú výrazne odlišné nároky napríklad na investície, alebo na prípravu v zahraničí, teraz nastalo určité rovnostárstvo. A väčšina našej špičky dostáva na prípravu na Peking výrazne menej, ako to bolo pred Aténami. Tí slabší zase dostávajú viac.“

Predošlý úspešný projekt olympijského Top tímu pred Pekingom neexistuje, na súčasný model sa viaže viacero problémov.

★ SOV sa s týmto stavom však nechce uspokojiť a pripravuje nový program namiesto Top tímu. Aký by mal byť jeho význam?

„Premýšľame teraz o vytvorení nového programu s pracovným názvom „Elite Slovakia“. V jeho rámci by SOV s využitím centrálnych zdrojov i vlastných marketingových prostriedkov chcel poskytnúť určitú nadštandardnú starostlivosť – mimo súčasného rámca – predovšetkým momentálne najvýkonnejším esám a ďalším špičkovým športovcom, ale i najnádejnejším z mladej vlny, ktorých čas by mal prísť najskôr v Londýne 2012, či v zimnom Vancouvri 2010. Dúfam, že s ministerstvom školstva aj so zväzmi nájdeme spoločné riešenie, ako osobitne podporiť nielen našu pomerne úzku špičku, ale aj mladé talenty. Pokiaľ ide o našu absolútnu špičku, treba si uve-

domiť, že sú to výnimoční športovci – potenciálni olympijskí medailisti, ktorí musia mať utvorené výnimočné podmienky, ak majú konkurovať najlepším na svete. A pokiaľ ide o talentovaných mladíkov, zase považujem za mimoriadne dôležité podporiť ich, pretože trend starnutia našej športovej špičky je očividný. Žiaľ, silná mladá generácia sa nám momentálne črtá len vo vodnom slalome a v športovej streľbe."

★ Ako sa odrazila zmenená situácia na práci štábu SOV pre OH v Pekingu?

„Tak, že hoci sme štáb ustanovili už minulý rok, zišiel sa do konca septembra len raz. Treba vysvetliť, že v predošlom olympijskom cykle sme sa v prvých dvoch rokoch takmer výlučne zaoberali Top tímom. To je však dnes bezpredmetné. Intenzívnejšiu prácu štábu preto rozbiehame až teraz. Na valnom zhromaždení SOV 1. decembra spravíme veľkú prezentáciu našich príprav na OH 2008 a predložíme tam na schválenie aj nominačné kritériá SOV, ktoré budú po pozitívnych skúsenostiach z predošlého obdobia určené pre každé odvetvie zvlášť. SOV však po vlastnej línii už medzičasom riešil kopu vecí. Teraz na jeseň sme začali intenzívne a konkrétne rokovania so zväzmi. Už predtým sme rozbehli výberové konania na dopravu výpravy do Pekingu, aj na obstaranie celého výstroja výpravy. Mimochodom, súčasná predstava je taká, že výprava by sa do Číny presúvala v dvoch várkach. Budeme musieť dobre premyslieť aklimatizačné tréningové pobyty."

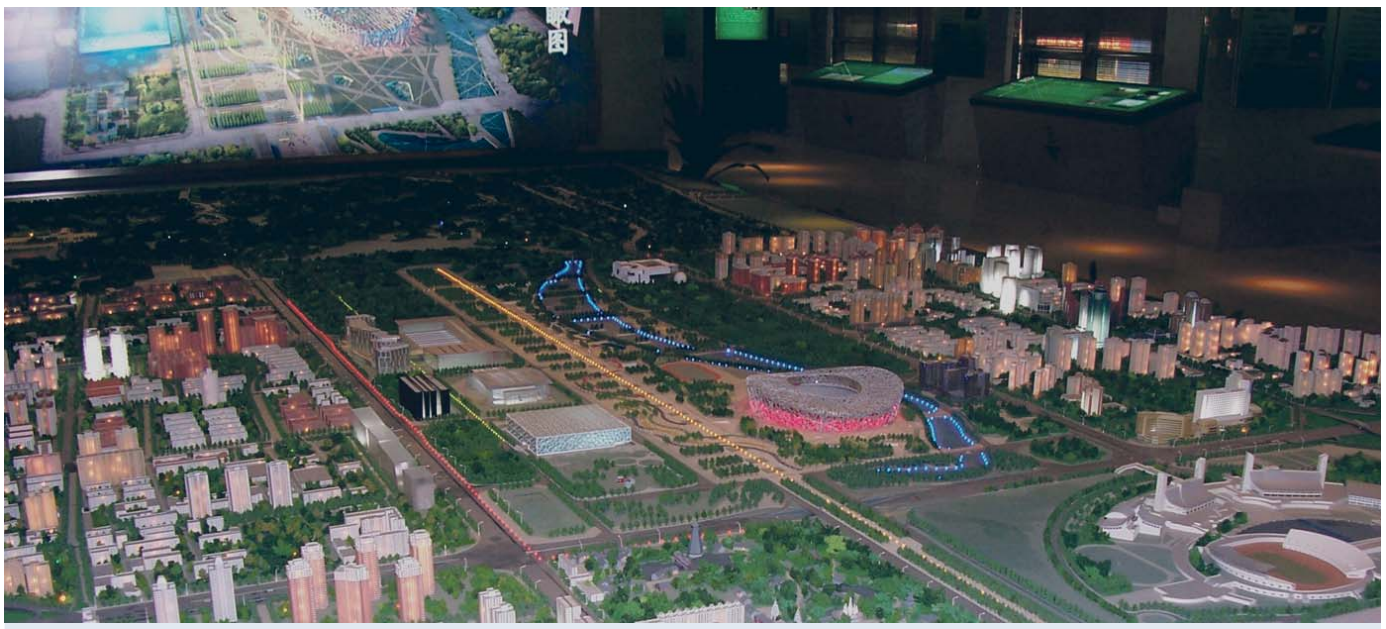

■ *Maketa časti „srdca" pekinskej olympiády - štvrte Olympic Green s najväčšou koncentráciou športovísk, i s Olympijskou dedinou a s hlavným tlačovým aj vysielacím centrom.* FOTO ĽUBOMÍR SOUČEK

Predpokladá sa, že naša pekinská výprava bude porovnateľná s aténskou, teda približne stočlenná – zrejme bez tímu v kolektívnom športe.

★ V Aténach 2004 Slovensko malo dovedna 65 športovcov a celkove 109-člennú výpravu. Viete v tejto fáze odhadnúť, akú veľkú výpravu povediete v Pekingu?

„Odhaduje sa to veľmi ťažko, pretože kvalifikačný proces sa ešte len rozbieha. Ale predpokladám, že naše pekinské počty budú dosť podobné aténskym. Pri triezvom hodnotení vidím naozaj len mizivú šancu, že by nám na olympiádu postúpil nejaký kolektív. Preto kalkulujeme predbežne približne so stočlennou výpravou. Na Sydney 2000, kde sme mali družstvá basketbalistiek, futbalistov i vodných pólistov, môžeme zabudnúť. Na druhej strane vo veľmi pozitívnom svetle sa prejavili strelci, ktorí si už doteraz vybojovali päť olympijských miesteniek. V minulosti sme mali na jedných olympijských hrách maximálne troch strelcov, teraz máme istých minimálne päť."

★ Nie je žiadnym tajomstvom, že popri streľbe si v Pekingu najviac budeme sľubovať od vodákov. Predovšetkým od slalomárov, ktorí nám z každej olympiády od Atlanty 1996 priniesli zlaté medaily a naposledy z Atén dokonca tri kovy, z toho dva najcennejšie. Práve v slalome sa nám však situácia zavedením nových nominačných kritérií ICF skomplikovala...

„Treba povedať, že v posledných troch olympijských cykloch došlo postupne k výraznému pritvrdeniu nominačných kritérií v drvivej väčšine športov. Mäkšie kritériá na účasť majú medzinárodné federácie hádam už len v plávaní a predovšetkým v atletike. V ostatných športoch však trend speje k redukovaniu počtov maximálne na jedného športovca z krajiny v jednej disciplíne. Vo vodnom slalome sme ešte v Aténach teoreticky mohli mať v jednej kategórii

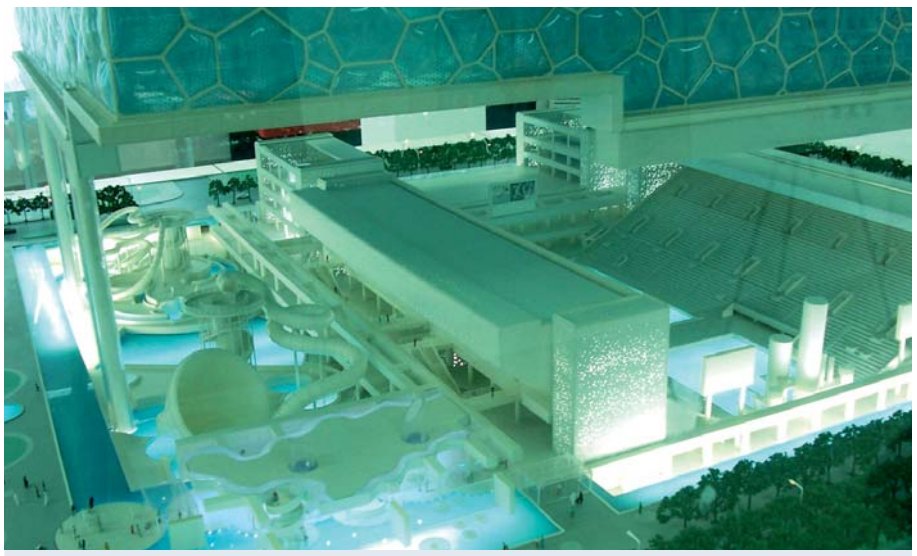

■ *Model Národného plaveckého centra pre 17 000 divákov. Krycia konštrukcia sa v skutočnosti dvíhať nebude, toto je len ukážka, ako to pod ňou vyzerá...* FOTO ĽUBOMÍR SOUČEK

na štarte dve lode (podarilo sa nám to len v ženskom kajaku), ale medzinárodná federácia ICF rozhodla, že v Pekingu môže v každej štartovať maximálne jedna loď z jednej krajiny!“

★ To je pre nás veľmi zlé, pretože v tomto športe máme v každej kategórii niekoľko špičkových lodí...

„Presne tak. Veď i hviezdy ako Martikán v C1, či bratia Hochschornerovci v C2, majú doma vo svojich disciplínach veľmi silných súperov s potenciálom tiež bojovať o medaily. No ale najnepríjemnejšie vyzerá pre nás situácia v K1 žien, kde sa o jedinú miestenku budú ‚biť‘ obhajkyňa zlata z Atén a vlaňajšia majsterka sveta Elena Kaliská s tohtoročnou majsterkou sveta Janou Dukátovou! A to ešte v hre máme ďalšie dve výborné pretekárky... Ale aj v ženskej streľbe pocítime tento trend negatívne. Veď v trape Zuzane Štefečekovej šliape na päty Jana Mezeiová, v skeete zase Danke Bartekovej jej sestra Lenka i skúsená Andrea Stranovská. Na olympiáde však budeme môcť vždy postaviť len jednu z viacerých výborných. Je to zlé, ale nič s tým nenarobíme.“

★ Dá sa v tomto stave vidieť aspoň nejaké pozitívum?

V našom najúspešnejšom športe – vo vodnom slalome – môžeme mať na OH v Pekingu v každej disciplíne maximálne jedno miesto...

„Jedno jediné. Verejnosť by si mala uvedomiť, že keď si v súčasnosti niekto vybojuje olympijskú miestenku, tak je to naozaj špičkový športovec vysokej medzinárodnej úrovne. Takýto športovec si teda zaslúži úctu a rešpekt. Musím však doplniť, že hovorím o tých športoch, kde cesta na OH vedie len cez úspech v tvrdej medzinárodnej kvalifikačnej súťaži. V prípade športov s limitmi – čo sú plávanie a predovšetkým atletika – je to trochu inak. A moje slová platia len pre letnú olympiádu, pretože v prípade zimnej sú kritériá na účasť miernejšie.“

★ Prelaďme na výsledky slovenských športovcov na vlaňajších a tohtoročných vrcholných podujatiach. Vlani získali Slováci na MS v olympijských disciplínach sedem medailí, čiže o jednu viac ako na OH v Aténach, ale je známe, že v poolympijskom roku sa medaily vždy získavajú ľahšie. Tohtoročná bilancia so štyrmi kovmi z MS je podstatne skromnejšia. Do akej miery vás výsledky našich športovcov na svetových šampionátoch vlani a tohto roku uspokojili?

„V Aténach získala naša olympijská výprava spolu šesť medailí (2 – 2 – 2), čo bol počet, ktorý som predpovedal. Keď s tým porovnávame výsledky na majstrovstvách sveta v posledných dvoch rokoch, tak je zjavné, že úspešnejší bol ten vlaňajší. A to aj pri pohľade na ďalšie umiestenia v prvej osmičke. Keď vypichnem len medaily, tak na MS 2005 sme ich získali spolu až sedem (1 – 3 – 3), ale na MS 2006 len štyri (1 – 1 – 2). Pravda, treba dodať, že sa zhovárame ešte pred svetovým šampionátom vzpieračov v Santo Domingu, kde by sa niečo mohlo „urodiť“. Nerád by som však hodnotil kvalitu prípravy našej špičky cez prizmu tohtoročných výsledkov, pretože v tomto období je pre väčšinu športovcov podľa mňa hlavným zámerom špičkovo sa pripraviť na kvalifikačné súťaže. Verím, že naši tréneri majú jasnú predstavu o smerovaní prípravy svojich zverencov tak, aby ich forma vygradovala práve na olympiáde.“

Klimatické i celkové podmienky v Pekingu budú špecifické a veľmi náročné, treba sa na ne odborne pripraviť.

★ Kvalitu prípravy športovcov v momentálne platnom systéme SOV ťažko dokáže ovplyvniť, ale celková príprava na účasť našej výpravy na OH v Pekingu je „parketou“ SOV a jeho štábu pre OH 2008. Čo považujete v tejto súvislosti za veľmi dôležité?

„Už dnes je zrejmé, že v Pekingu budú veľmi náročné klimatické podmienky. Pri septembrovej návšteve v Číne nás Slováci, ktorí tam dlhší čas žijú, upozorňovali, že v auguste nás čaká mimoriadne teplé a vlhké počasie, komplikované ešte všadeprítomným smogom. Vieme, že Číňania experimentujú s počasím a teraz v auguste napríklad testovali vyvolávanie umelých búrok, ale v každom prípade sa musíme dobre pripraviť na náročné podmienky. Nesmieme zabudnúť ani na šesťhodinový časový posun. Toto všetko vytvára značné nároky na celý režim používania povolených podporných prostriedkov i vhodného pitného režimu. Budeme musieť - predovšetkým v auguste 2007, presne rok pred olympiádou - expertne zmapovať konkrétne podmienky v Pekingu a pripraviť patričné odporúčania pre športovcov, aj ich trénerov. A predpokladám, že vzhľadom na celkovú náročnosť asi budeme musieť rozšíriť lekársky tím výpravy z dvoch na troch ľudí. Okrem toho na základe dlhodobej skúsenosti cítim, že by nezaškodilo, keby s niektorými našimi športovcami dlhodobo spolupracoval psychológ.“ **ĽUBOMÍR SOUČEK**

■ *Olympijská šampiónka z Atén a vlaňajšia majsterka sveta vo vodnom slalome kajakárka Elena Kaliská bude bojovať o jedinú pekinskú miestenku s tohtoročnou svetovou šampiónkou Janou Dukátovou...* *FOTO DUŠAN KOUTNÝ*

Zmeny v olympijskom programe

V porovnaní s predošlými Hrami v Aténach 2004 sa počet disciplín v programe OH 2008 zvýšil o jednu – na 302. Vypadli dve strelecké súťaže – dvojitý trap žien a streľba na bežiaci terč mužov. Naopak, pribudli súťaže v dialkovom plávaní mužov i žien na 10 km a ženský beh na 3 km prekážok. Ďalšie zmeny nastali v rámci jednotlivých športov. V cyklistike vypadli z programu dve dráhové súťaže – pevný kilometer mužov a 500 m žien s pevným štartom. Nahradia ich – premiérovo – bikrosové súťaže mužov i žien. Takisto dve zmeny nastali v programe šermiarskych súťaží – namiesto družstiev fleuretistov a kordistiek budú súťažiť družstvá šablistiek a fleuretistiek. V stolnom tenise budú namiesto miešanej štvorhry v Pekingu súťažiť družstvá. Vo futbale žien, v pozemnom hokeji i v hádzanej sa počet účastníckych tímov zvýšil z desiatich na dvanásť.

■ *Strelkyňa Danka Barteková sa v skeete už v mladom veku priradila k svetovej špičke. Vlani aj tohto roku získala na svetovom šampionáte bronz.* *FOTO ĽUBOŠ PILC*

Zatiaľ päť Slovákov s olympijskými miestenkami

Vo väčšine športov sa systém olympijských kvalifikácií na Peking 2008 ešte len pomaly rozbieha, ale vývoj získavania „kvótaplacov“ v športovej streľbe, ktorá má tradične zložitý kvalifikačný systém, je už značne pokročilý. Zhodou okolností práve tento šport patrí k slovenským najsilnejším, a je preto veľmi radostné konštatovanie, že v olympijskom „polčase“ máme už v streľbe päť miesteniek do Pekingu, čo je rekordný počet.

Bronzový olympijský medailista z Atlanty 1996 i z Atén 2004 Jozef Gönci miestenku pre Slovensko vystrieľal medzi prvými a tá jeho sa vzťahuje až na tri disciplíny – vzduchovú pušku 60 a ľubovoľnú malokalibrovku 3x40 i 60 poležiačky. Ďalšie miestenky medzi mužmi pridali pištoliar Pavol Kopp a trapista Mário Filipovič. Medzi ženami sa o doterajšie dve slovenské miestenky postarali skeetarka Danka Barteková a trapistka Zuzana Štefečeková, ktorá o štart v Aténach 2004 prišla vinou nelogického kvalifikačného systému ISSF. Na postup na OH jej vtedy nestačilo ani to, že na poslednom svetovom šampionáte pred olympiádou získala bronz...

„Naj“ výsledky Slovákov 2005 a 2006 v disciplínach programu OH v Pekingu

ATLETIKA

● LIBOR CHARFREITAG – 9. v hode kladivom na MS 2005, 6. vo Svetovom finále 2005
● PETER KORČOK – 10. v chôdzi na 50 km na MS 2005
● MATEJ TÓTH – 6. na ME 2006 v chôdzi na 20 km

DŽUDO

● BORIS NOVOTNÝ – 2. na ME 2005 do 81 kg

PLÁVANIE

● MARTINA MORAVCOVÁ – 7. na MS 2005 na 100 m motýlik, 1. na ME 2005 v 25 m bazéne na 100 m motýlik, 4. na MS 2006 v 25 m bazéne na 100 m motýlik, 2. na ME 2006 v 50 m bazéne na 100 m motýlik

RÝCHLOSTNÁ KANOISTIKA

● MARCELA ERBANOVÁ – 6. na MS 2005 v K1 na 500 m
● IVANA KMEŤOVÁ, MARTINA KOHLOVÁ – 4. na ME 2005 v K2 na 500 m
● MARIÁN OSTRČIL – 8. na MS 2006 v C1 na 500 m
● RICHARD RISZDORFER, ERIK VLČEK – 4. na ME 2005 v K2 na 500 m, 6. na MS 2005 v K2 na 500 m
● ŠTVORKAJAK (R. RISZDORFER, M. RISZDORFER, VLČEK, ERBAN) – 1. na ME 2005 na 1000 m, 2. na MS 2005 na 1000 m, 1. na ME 2006 na 1000 m, 5. na MS 2006 na 1000 m
● JURAJ TARR, ANDREJ WIEBAUER – 4. na ME 2005 v K2 na 1000 m, 4. na ME 2006 v K2 na 1000 m

ŠPORTOVÁ STREĽBA

● ZOLTÁN BALÁŽ – 1. na ME 2005 vo vzduchovej puške 60
● DANKA BARTEKOVÁ – 3. na MS 2005 v skeete, 3. na MS 2006 v skeete, 4. na ME 2006 v skeete
● JOZEF GÖNCI – 2. na ME 2005 v ľubovoľnej malokalibrovke 3x40, 3. na ME 2005 vo vzduchovej puške 60, 4. na MS 2006 vo vzduchovej puške 60
● ANDREA STRANOVSKÁ – 6. na ME 2006 v skeete
● ZUZANA ŠTEFEČEKOVÁ – víťazka 2 pretekov SP 2006 v trape (v Quing-juane svetový rekord 96 b), 5. na ME 2005 v trape, 3. na ME 2006 v trape

TENIS

● DOMINIK HRBATÝ – štvrťfinalista dvojhry na Australian Open 2005
● DOMINIK HRBATÝ, MICHAL MERTIŇÁK – štvrťfinalisti štvorhry vo Wimbledone 2005

VODNÝ SLALOM

● PETER CIBÁK – 3. v K1 na MS 2005
● JANA DUKÁTOVÁ – celkove 4. v SP 2005 v K1, 1. na MS 2006 v K1, celkove 4. v SP 2006 v K1
● PETER a PAVOL HOCHSCHORNEROVCI – celkove 4. v SP 2005, 2. v C2 na ME 2006, celkove 1. v SP 2006 v C2, 3. na MS 2006 v C2
● ELENA KALISKÁ – 1. v K1 na MS 2005, celková víťazka SP 2005 v K1, 1. v K1 na ME 2006, celková víťazka SP 2006 v K1, 4. na MS 2006 v K1
● MILAN KUBÁŇ, MARIÁN OLEJNÍK – 2. na MS 2005 v C2, celkove 5. v SP 2005
● MICHAL MARTIKÁN – 2. C1 na MS 2005, celkove 5. v SP 2005, 2. v C1 na ME 2006, celkový víťaz SP 2006 v C1, 2. na MS 2006 v C1
● JURAJ MINČÍK – 6. v C1 na MS 2005
● ALEXANDER SLAFKOVSKÝ – 2. v C1 na ME 2005
● JÁN ŠAJBIDOR – 7. v K1 na MS 2005
● LADISLAV a PETER ŠKANTÁROVCI – 3. v C2 na ME 2005 v Tacene, 6. v C2 na MS 2005, celkove 3. v SP 2005

VZPIERANIE

● VIKTOR GUMÁN – 8. na MS 2005 do 77 kg
● ONDREJ KUTLÍK – 6. na ME 2006 do 85 kg
● MARTIN TEŠOVIČ – 3. na MS 2005 do 105 kg, 6. na ME 2005 do 105 kg

Viac je už len olympijské zlato...

Lúskanie abecedy života a športu s majsterkou sveta vo vodnom slalome JANOU DUKÁTOVOU, ktorá tohto roku získala jediné slovenské zlato v disciplíne OH

Kajakárka Jana Dukátová je jedinou tohtoročnou majsterkou sveta v olympijskej disciplíne zo Slovenska. Začiatkom augusta triumfovala na svetovom šampionáte vodných slalomárov v Prahe-Troji. Jana nemala v individuálnych disciplínach na Slovensku veľa predchodcov, ktorým by sa podarilo dosiahnuť podobný úspech. Posúďte sami – ak zarátame aj súťaže dvojíc, tak napočítame pred ňou dohromady len tucet mien. Po tri svetové tituly získali krasokorčuliar Ondrej Nepela (1971, 1972, 1973), cyklista Anton Tkáč (1974, 1976, 1978) a vodný slalomár Michal Martikán (1997, 2002, 2003), dva rýchlostní kajakári Michal Riszdorfer a Juraj Bača (v deblkajaku 1998 a 1999), po jednom atlét Imrich Bugár (1983), zápasník Jozef Lohyňa (1990), vzpierač Martin Tešovič (1997), strelec Jozef Gönci (1998), vodní slalomári Peter a Pavol Hochschornerovci (v deblkanoe 2002) a Elena Kaliská (2005) – a to je všetko. Uznáte teda, že augustový kúsok Jany Dukátovej je naozaj pozoruhodný.

Janu Dukátovú sme vyspovedali nie klasickým spôsobom. Podľa písmen abecedy sme vytypovali slová, vyjadrujúce určité pojmy, a ona rozprávala, čo v nej evokujú – či už v súvislosti so športom, alebo s bežným životom.

● **AMBÍCIE** – „Po zisku titulu majsterky sveta už moje ambície nemôže siahať nižšie, ako na olympijské zlato. Ale mám aj dlhodobejšiu ambíciu – vo vodnom slalome naozaj dominovať, vyhrávať opakovane na najväčších súťažiach. Tak ako donedávna Elena Kaliská, či pred ňou Štěpánka Hilgertová. Samozrejme, som si vedomá, že obhájiť pozíciu jednotky je ťažšie, ako ju prvý raz získať."

● **BUDÚCNOSŤ** – „Mám dnes 23 rokov a určite by som nechcela športovať na vrcholnej úrovni príliš dlho. Po tridsiatke by som asi už nepádlovala. Pomýšľam aj na bežný život a chcem sa realizovať v odbore, ktorý študujem – teda v informačnej vede. Nerada by som bola donekonečna športovkyňou. Chcem sa venovať webovému marketingu a mať raz aj rodinu. Ale pripúšťam i možnosť, že by som sa raz na divokú vodu vrátila po určitej materskej prestávke."

● **ČUNOVO** – „Je fantastické, že Čunovo máme. Hlavne vďaka nemu som dnes tam, kde som. Najazdila som tam úžasne veľa. Je to skvelý areál, v dvoch korytách sú ľahšie aj ťažšie úseky, rýchlejšie aj pomalšie, proste, na tréning je ideálny. Tohto roku prvý raz hádam po štyroch rokoch pustili vodu aj pravým kanálom, a bola to pre mňa veľmi príjemná novinka. Zistila som, že aj po toľkých rokoch ma Čunovo má čím prekvapiť. Je to môj obľúbený vodácky areál."

● **DRINA** – „Sú tréningy, ktoré neviem označiť iným slovom. Predovšetkým sa to týka zimnej prípravy, či už v posilňovni, alebo na bežkách. Samozrejme, aj na vode sa občas vyskytnú chvíle, že človek toho má naozaj dosť a celý organizmus má zakyslený. Ale výhodou vodného slalomu je, že úspech v ňom nie je len dielom tvrdej fyzickej prípravy, ale aj techniky, citu pre vodu a rozumu. Trénovať správnu techniku ma baví a kompenzuje mi drinu."

■ *Radosť majsterky sveta v augustovej pražskej Troji.* FOTO DUŠAN KOUTNÝ

JANA DUKÁTOVÁ

Narodená 13. 6. 1983 v Bratislave, výška 180 cm, hmotnosť 67 kg. Členka Slávie UK Bratislava a Národného športového centra v Bratislave. S kanoistikou začínala vo veku 11 rokov na hladkej vode v Tatrane Karlova Ves pod vedením Jany Beňušovej. Vo veku 14 rokov prestúpila do Slávie UK a presedlala na vodný slalom i zjazd. Trénoval ju najprv Branislav Illek, potom znovu Jana Beňušová. V zjazde na divokej vode sa stala juniorskou majsterkou sveta i Európy, ale v roku 2001 sa definitívne rozhodla pre vodný slalom. Pod vedením Róberta Orokockého, s ktorým spolupracuje posledných päť rokov, sa v rokoch 2004, 2005 i 2006 stala majsterkou Európy do 23 rokov. Tohto roku získala svetový titul medzi dospelými a skončila celkove štvrtá vo Svetovom pohári. Od mája 2006 je štipendistkou Olympijskej solidarity. Je v poslednom ročníku štúdia na Katedre knižničnej a informačnej vedy Filozofickej fakulty UK v Bratislave.

● **ELÁN** – „Mám šťastie, že popri vrcholovom športe študujem. Dobre sa to totiž dopĺňa. Keď sedím v škole päť hodín, už tak veľmi cítim potrebu odlišnej záťaže, že do Čunova priam utekám. A naopak – keď už pádlo nechcem ‚ani vidieť', idem s elánom do školy. Fyzická námaha a duševné zaťaženie sa dobre navzájom vyvažujú a doplňajú. Elán mi dodáva ich striedanie."

● **FYZICKÁ PRIPRAVENOSŤ** – „Z tejto stránky som na tom tohto roku lepšie, ako kedykoľvek predtým. Hneď v prvých pretekoch sezóny v Dolnom Kubíne, kde je takmer hladká voda, a teda rozhoduje hlavne fyzická pripravenosť, som s prehľadom zvíťazila. To bol dôsledok toho, čo som tvrdo natrénovala v zime. Tréner mi v predošlých rokoch stále hovoril, že v mojich jazdách vidí fyzické rezervy – najmä keď ich porovnával s jazdami Eleny Kaliskej, ktorá sa vie do výjazdu naozaj „oprieť". Ale tohto roku konštatoval, že hendikep sme dobehli. Vďaka tomu dnes dokážem ísť celú trať s prehľadom a ani v jej druhej polovici ma nezmáha únava. Som teraz pripravená tak, že dve minúty jazdy zvládnem bez väčšieho zakyslenia. Mám síce pomalšiu frekvenciu ako Elena, ale zase dlhší záber."

● **GALIBA** – „V minulosti som zažívala galibu častejšie, tohto roku raz. Na majstrovstvách Európy v L'Argentiére ma po veľmi dobrých tréningoch počas pretekov sklátil nejaký vírus. Zoslabla som, ubralo mi to na pohode a na štarte mi chýbalo sebavedomie. To bola ozajstná galiba, výsledné 23. miesto bolo pre mňa veľkým sklamaním. Našťastie, zakrátko som sa z toho dostala."

● **HUMOR** – „Myslím si, že mám zmysel pre humor, ale musím byť v správnej partii. Keď som medzi ľuďmi, s ktorými sa dobre nepoznám, neviem sa celkom uvoľniť a skôr som pasívnym prijímateľom humoru. V partii sa naopak viac o dobrú náladu starám sama."

■ *Jana Dukátová „pri plavbe" za svetovým zlatom.* FOTO DUŠAN KOUTNÝ

● **INŠPIRÁCIA** – „Pre mňa bolo veľkou inšpiráciou víťazstvo Miša Martikána na olympiáde 1996 v Atlante. Krátko nato otvárali vodácky areál v Čunove, kam som sa išla pozrieť spolu s rodičmi. Bola tam kopa ľudí. Prišiel aj Michal a spolu s bratmi Hochschornerovcami robil prvosplav kanála. Veľmi ma to všetko oslovilo, aj celé prostredie. Proste sa mi tam všetko páčilo. Bolo to veľmi inšpiratívne. Ďalší rok som presedlala z hladkej vody na divokú. Ako pretekárka som si potom inšpiráciu brala z tých najlepších. Hlavne z toho, ako jazdí Martikán a Hochschornerovci. Úžasne sa mi páčila ľahkosť a prehľad, s akým pádlujú. Chcela som sa naučiť jazdiť takýmto štýlom, aby moje pádlovanie pôsobilo ľahko a jednoducho. Na také jazdenie sa veľmi dobre pozerá."

● **JAZDECKÁ TECHNIKA** – „Je to moja silná stránka. Ukázalo sa to aj teraz na MS v Prahe-Troji, kde bola veľmi technická trať. Vždy je čo zlepšovať, ale na tréningoch sa snažím všetky kombinácie bránok ísť čo najtechnickejšie. To znamená nerobiť zbytočné zábery, využívať vodu a vlastnosti lode i pádla. Pritom sa snažím trénovať čo najťažšie kombinácie bránok, v ktorých sa nedá uspieť len silou, ale práve technikou."

● **KALISKÁ** – „Elena je o deväť rokov staršia a odkedy ju poznám, je pretekárkou svetového formátu. Nevravím, že je mojím vzorom, ale vždy bola na Slovensku „niekým". Keď som sledovala jej jazdy, vždy som si vravela – dievča, takto sa to má robiť, nič lepšie v ženskom kajaku na Slovensku neuvidíš. Elena však výkonnostne vyrástla až tak, že sa stala najlepšou pretekárkou na svete. Aj dnes mám voči nej veľký rešpekt a obdiv, pretože vo vodnom slalome dokázala úžasne veľa. Sme súperky, ale výborne spolu vychádzame. Už keď som bola juniorka, vždy sa mi snažila nejako pomôcť. Mám pocit, že vždy mi aj fandila. Neviem odhadnúť, aké to bude medzi nami teraz, ale na MS mi v cieli blahoželala medzi prvými. Zdá sa mi, že prehry dnes už prežíva a ‚trávi' inak, ako pred tým, kým naplnila svoje športové ambície."

● **LEŇOŠENIE** – „Nevydržím dlho nečinne leňošiť, lebo sa potom cítim previnilo. Naozaj nie som typ flákača. Iba málokedy sa mi stane, že len tak bezducho hľadím do televízora, alebo do prázdna. Dôjde k tomu len po veľkej záťaži v škole, alebo v tréningu, keď naozaj potrebujem vypnúť. Ale aj vtedy zvyčajne aspoň čítam. "

● **MAJSTERKA SVETA** – „Určitý čas potrvá, kým si na ten pocit zvyknem. Keď som na druhý deň po víťazstve videla pri mojom mene v novinách označenie majsterka sveta, akosi mi to nešlo dohromady. Až keď som to videla v novinách aj ďalší deň, začalo mi dochádzať, že je to naozaj skutočnosť. Je to fantastický pocit, pretože vlastne každý športovec smeruje k takejto méte. Na majstrovstvách sveta je najväčšia konkurencia, pretože na olympiáde niektorí špičkoví pretekári vzhľadom na redukciu počtov chýbajú."

● **NERVOZITA** – „Donedávna som bývala na súťažiach veľmi nervózna. Práve kvôli tomu som na mnohých významných pretekoch nedokázala zo seba vydať to, čo som mala natrénované. Bola som proste príliš vystresovaná. Ale už vlani sa mi začalo dariť vyrovnávať sa s tým. Zrejme to u mňa súvisí s pribúdaním skúseností. Musím povedať, že teraz na MS som vôbec nebola nervózna – v pohode som vyhrala kvalifikáciu, semifinále, aj finále. Vôbec som sa necítila ako na majstrovstvách sveta, pre mňa to boli akoby bežné preteky. Médiá na mňa nevyvíjali žiadny tlak. Som si však vedomá toho, že na budúci rok budem ako úradujúca majsterka sveta v inej pozícii."

● **OLYMPIÁDA** – „Je to veľkolepý sviatok, ktorý sleduje celý svet. Nesmierne rada by som ho zažila na vlastnej koži. Veľmi túžim predovšetkým ísť na otváracom ceremoniáli vo výprave Slovenska a byť na ploche obkolesená tou obrovskou masou športovcov z iných krajín a desaťtisícmi divákov v hľadisku. No a o mojej túžbe po olympijskom víťazstve som už hovorila..."

● **PENIAZE** – „Športu sa venujem s láskou, ale zároveň profesionálne. To znamená, že šport mi prináša aj peniaze. Tie zase spätne potrebujem na to, aby som sa mu mohla venovať profesionálne. Som platená Národným športovým centrom a teším sa z každého výsledku, ktorým si môžem privyrobiť. Určite ma teší, keď dosiahnem výsledok, ktorý ma vnútorne uspokojí, a niekto to ešte aj finančne ohodnotí. Vďaka tomu si potom môžem kúpiť niečo, z čoho mám radosť. Napríklad po MS notebook. Jeden som síce už mala, ale potrebovala som menší, ľahší, lepší a rýchlejší, pretože počítač vláčim každý deň na pleci."

● **RODINA** – „Mám veľmi obetavú mamu, ktorá sa snaží, aby som mala maximálny komfort. Poskytuje mi ‚full servis', za ktorý som jej veľmi vďačná. Na preteky mi vždy voláva, čo mi má uvariť, keď prídem domov... Mám aj o štyri roky mladšiu sestru Evu, s ktorou veľmi dobre vychádzam. Keď sme boli menšie, mali sme určité nezhody, ale to už pominulo. Tiež sa venuje slalomu. Bola som pre ňu asi určitým vzorom."

● **SEBAVEDOMIE** – „Je veľmi dôležité, pretože bez sebavedomia nedokážete zo seba vydať maximum. Na MS som teraz prichádzala s veľkým sebavedomím, pretože posledné preteky v Čunove, i záverečné tréningy mi vyšli veľmi dobre. Ale v športe som podstatne sebavedomejšia, ako v bežnom živote. Zišla by sa mi v ňom väčšia priebojnosť. Ale snažím sa to zmeniť."

● **TRÉNERI** – „Talent vo mne objavila Jana Beňušová, ktorá ma viedla pri začiatkoch v rýchlostnej kanoistike. Dala mi veľa hlavne v oblasti všeobecnej prípravy. Na divokej vode som všetko základné absolvovala pod vedením Braňa Illeka. Potom ma znovu prebrala Jana Beňušová, pod ktorej vedením som sa stala juniorskou majsterkou sveta i Európy v zjazde. Po prechode do seniorského veku som sa v roku 2001 rozhodla špecializovať na vodný slalom, a vtedy ma začal trénovať Robo Orokocký. Nielenže sa dobre vyzná v tomto športe, ale vie ma aj dobre motivovať a dostať ma zo zlých situácií. Keď sa mi nedarí, vie v ťažkej situácii nájsť niečo pozitívne a ukázať mi môj problém z iného, prijateľnejšieho pohľadu."

● **ÚNAVA** – „Veľakrát sa na tréningu sťažujem, že som unavená, a tréner mi to často neverí. V únave sa mi trénuje veľmi ťažko, ale zase je pravda, že práve vtedy, keď to bolí, sa začína ozajstný tréning. Treba však nájsť správnu hranicu, kedy treba povoliť. V únavovom stave sa totiž športovec najľahšie zraní. V tejto sezóne sa nám darilo nachádzať správnu hranicu. Keď obaja vidíme, že bolestivý tréning už neprináša efekt, radšej ho prerušíme."

● **VZORY** – „Nemôžem povedať, že by som mala nejaký konkrétny veľký vzor. Tréner mi však často dáva za príklad Miša Martikána. Musím priznať, že jeho prístup k vodnému slalomu mi imponuje. Ide tvrdo a nekompromisne za svojím cieľom byť najlepším na svete. Obdivujem na ňom, že počas celých dvoch dvojhodinových denných dávok na vode si vie udržať plnú koncentráciu na tréning."

● **ZRANENIA** – „V roku 2000 som mala subluxáciu pravého ramena, ktoré ma potom trápilo dlhší čas. Ešte horšie však bolo zranenie ľavého ramena v roku 2003 pri tréningu v Liptovskom Mikuláši.." **Zaznamenal ĽUBOMÍR SOUČEK**

■ *Kanoista Michal Martikán, stálica slovenského športu, je v poslednom čase zberateľom striebra – po OH v Aténach ho získal na MS 2005 aj 2006, i na ME 2006.* FOTO DUŠAN KOUTNÝ

■ *Strelec Jozef Gönci vo vzduchovke vlani získal európsky bronz a tohto roku štvrté miesto na MS.* FOTO ŠTARTFOTO/JÁN SÚKUP

Z GALÉRIE NAŠICH LETNÝCH ŠPORTOVÝCH OSOBNOSTÍ

■ *Štvorkajak na 1000 m v zložení Richard Riszdorfer, Michal Riszdorfer, Erik Vlček a Róbert Erban na vlaňajších MS získal striebro, na tohtoročných skončll piaty. V oboch prípadoch vyhral na ME.* FOTO ŠTARTFOTO/JÁN SÚKUP

■ *Plavecká multimedailistka Martina Moravcová so striebrom z ME 2006 na 100 m motýlik.* FOTO ŠTARTFOTO/JAKUB SÚKUP

■ *Dvojnásobní olympijskí šampióni bratia Peter a Pavol Hochschornerovci si na tohtoročných šampionátoch pripísali v deblkanoe európske striebro a svetový bronz.* FOTO DUŠAN KOUTNÝ

Olympijské udalosti Slovenska 2006

JANUÁR

12. 1.: Vernisáž výtvarnej súťaže „Zimné olympijské hry“ a výstavy sochárskej súťaže „Peking 2008“ v Zichyho paláci v Bratislave. Súčasťou podujatia bolo aj vyhodnotenie výtvarnej súťaže „Šport a umenie“ za rok 2005. Prvé miesta neboli udelené, druhé získali v kategórii trojrozmerných diel Martin Navrátil s dielom „Krasokorčuliari“ a v kategórii dvojrozmerných diel Eduard Antal s dvoma dielami „Pohyb“. Akcia SOV a kultúrnej komisie SOV.

26. 1.: Schválenie nominácie 61 športovcov na ZOH 2006 v Turíne výkonným výborom SOV. V nominácii bolo 23 hokejistov, 10 biatlonistov (5 mužov + 5 žien), 7 zjazdárov (2 + 5), 7 bežcov na lyžiach (5 + 2), 1 rýchlokorčuliar na krátkej dráhe, 1 snoubordista, 1 skokan na lyžiach, 5 bobistov a 6 sánkarov (4 + 2). Na ZOH napokon odcestovalo 59 športovcov a súťažilo 58. Predseda SOV František Chmelár odovzdal na VZ SOV ocenenia MOV laureátom literárnej súťaže „Šport a literatúra“ za rok 2005. Do súťaže bolo v troch vekových kategóriách prihlásených 130 literárnych príspevkov. Hlavné ceny získali: v kategórii nad 19 rokov Eva Firická z Nitry, od 12 do 18 rokov Jakub Trojan z Veľkých Uheriec a do 12 rokov Michal Piatra z Bratislavy.

27. 1.: Sľub výpravy slovenských olympionikov a paralympionikov pred ZOH a ZPH v Turíne do rúk prezidenta Ivana Gašparoviča na Bratislavskom hrade. Sľub zložili biatlonistka Martina Halinárová a biatlonista vozičkár Vladimír Gajdičiar.

29. 1.: Potvrdenie nominácie 61 športovcov na ZOH 2006 v Turíne na valnom zhromaždení SOV v hoteli Holiday Inn v Bratislave.

FEBRUÁR

3. 2.: V slovensko-anglickej verzii vyšla oficiálna reprezentatívna publikácia SOV a slovenskej výpravy k ZOH v Turíne „Who is Who“. Tvorcom brožúry bol Ľubomír Souček.

3. 2.: Prvý deň známky ZOH 2006 Turín a otvorenie výstavy memorabílií „Vášeň celkom nevinná“ v Mestskom múzeu v Bratislave. Akcia SSOŠF a Múzea telesnej kultúry na Slovensku.

10. – 26. 2.: XX. zimné olympijské hry v Turíne. Hneď v úvodný deň olympijských súťaží biatlonista Marek Matiaško v pretekoch na 20 km v druhej polovici viedol a do poslednej chvíle útočil na medailu. Aj keď ju napokon nezískal, jeho piate miesto bolo senzáciou a najlepším mužským výsledkom nášho biatlonu v olympijskej histórii. Hneď na druhý deň v bežeckom skiatlone Martin Bajčičák ôsmym miestom vyrovnal najlepší slovenský lyžiarsky výsledok v ére našej štátnej samostatnosti. Len necelých osem sekúnd ho delilo od zlatej medaily! Rovnako ôsmy skončil Bajčičák aj v tímovom šprinte spoločne s Ivanom Bátorym. Korunu všetkému nasadil snoubordista Radoslav Židek. V športe, ktorý doteraz naša verejnosť príliš neregistrovala, siahal na historické zlato! Vo finálovej jazde premiérovej disciplíny v programe ZOH – snoubordkrosu - väčšinu trate viedol. Aj keď napokon skončil druhý, dosiahol fantastický úspech. Ukončil naše dlhé čakanie na prvú zimnú olympijskú medailu v ére samostatnosti Slovenska. K našim šestnástim zimným medailistom z česko-slovenskej éry pribudol prvý zo slovenskej... Vzrušenie celej slovenskej verejnosti gradovalo pri sledovaní triumfálneho ťaženia našich hokejistov. Veď v základnej skupine vyhrali všetkých päť zápasov, keď zdolali Rusov, Američanov i Švédov! Žiaľ, štvrťfinálová prehra s Českom zastavila našu spanilú jazdu. Vďaka víťazstvu v základnej skupine však slovenskí hokejisti obsadili konečné 5. miesto – pred superveľmocami Kanadou i USA. Výprava Slovenska v Turíne dosiahla najlepšie výsledky na ZOH v ére slovenskej štátnej samostatnosti.

■ ***Snoubordista Radoslav Židek pri jazde za historickou slovenskou medailou zo ZOH.*** *FOTO ŠTARTFOTO/JAKUB SÚKUP*

MAREC

25. 3.: Galavečer SOV v hoteli Holiday Inn v Bratislave, spojený s odmeňovaním najúspešnejších slovenských účastníkov ZOH v Turíne, s krstom knihy o ZOH 2006 a s udeľovaním výročných ocenení SOV. Šéf slovenskej misie na ZOH 2006 a podpredseda SOV Igor Nemeček odovzdal symbolické šeky športovcom, ktorí skončili na ZOH 2006 do 6. miesta. Šek na 2 milióny korún prevzal pre celé hokejové mužstvo tréner František Hossa. Prvý medailista zo ZOH v novodobej histórii SR Radoslav Židek si prevzal šek na 600 000 Sk i vecné dary, a následne pokrstil oficiálnu publikáciu o ZOH 2006. Pripravil ju kolektív autorov pod vedením Mariána Šima. Na galavečere predstavitelia SOV na čele s predsedom Františkom Chmelárom odovzdali aj ocenenia za vynikajúce výsledky a výkony slovenských športovcov v roku 2005 s prihliadnutím na rok 2004. Cenu SOV za vynikajúce výsledky v roku 2005 získal Slovenský zväz kanoistiky na divokej vode. Cenu Vladimíra Černušáka za výchovu, vzdelávanie a propagačnú činnosť v oblasti olympizmu dostal Vincent Lafko, predseda Olympijského klubu Prešov a strieborný medailista z OH 1972 v Mníchove. Cenu fair play Radovana Kaufmana za čin v duchu tolerancie a fair play dostali za záchranu života slovenskí horolezci Martin Gablík a Rudolf Bošiak. Druhú Cenu fair play SOV získal bývalý futbalový brankár, olympijský víťaz Stanislav Seman, za celoživotné vystupovanie v duchu fair play. Tretia cena bola udelená in memoriam Kataríne Brandoburovej, bývalej generálnej sekretárke Slovenského paralympijského výboru a úspešnej paralympioničke. Cenu Matildy Pálfyovej za športové výsledky v oblasti šport a žena a aktivitu v športe a olympijskom hnutí v roku 2005 získala Elena Kaliská, olympijská víťazka 2004 a majsterka sveta 2005 vo vodnom slalome. Cenu Pavla Schmidta za najhodnotnejší športový výkon v roku 2005 získal tenista Dominik Hrbatý, najmä za výsledky v zápasoch Davis Cupu. Cenu Ondreja Nepelu pre športový talent do 23 rokov si za výsledky v roku 2005 vyslúžil športový strelec Zoltán Baláž. Cenou Jána Zacharu za dlhodobé výsledky v práci s mládežou ocenili in memoriam celoživotnú prácu trénera strelcov Štefana Štafena-Krčmára. Cenu Ladislava Chudíka za umelecké dielo, propagujúce šport a olympizmus, v roku 2005 udelili známemu filmovému režisérovi a dokumentaristovi Pavlovi Barabášovi.

APRÍL

11. 4.: Seminár „Šport, architektúra a urbanistika“ v Spolku architektov v Bratislave. Na seminári vystúpili poprední slovenskí odborníci z oblasti architektonickej tvorby, aj zahraničný expert profesor Wojciech Zablocki z Poľska, inak olympijský víťaz v šerme. Obsah seminára bol zameraný na športové stavby. Vernisáž následnej výstavy olympijských projektov kandidatúry Popradu-Tatier na ZOH 2002 a 2006 pripravil architekt Igor Petro. Akcia kultúrnej komisie SOV.

Medaila Pierra de Coubertin Bohumilovi Golianovi

Rada MOV pre udeľovanie olympijských vyznamenaní v júni rozhodla, že popredný slovenský olympionik, medailista z OH 1964 a 1968 vo volejbale, dvojnásobný majster sveta a majster Európy, významný športový a olympijský funkcionár Bohumil Golian dostane Medailu Pierra de Coubertin za výnimočné služby, ktoré vykonal pre olympijské hnutie. Mal by si ju prevziať na valnom zhromaždení SOV, ktoré sa uskutoční 1. decembra v Bratislave. Je ešte len druhým Slovákom – po krasokorčuliarskej trénerke Hilde Múdrej, ktorý získal toto ocenenie.

■ *Momentka z hlavného Behu olympijského dňa na bratislavskej Kuchajde.*
FOTO ŠTARTFOTO/JAKUB SÚKUP

MÁJ

25. – 26. 5.: Seminár o talentovanej mládeži v Dome športu v Bratislave. Akcia SOV a jeho komisie talentovanej mládeže v spolupráci s NŠC.

JÚN

8.6.: Seminár o športovej diplomacii v Dome športu v Bratislave. Akcia medzinárodnej komisie SOV v spolupráci s NŠC.

23. 6.: Beh olympijského dňa na celom území Slovenska. Už 15. ročník tradičného masového celosvetového podujatia na Slovensku organizoval SOV v spolupráci s olympijskými klubmi regiónov v 22 mestách a obciach Slovenska (v Bratislave na štyroch miestach, v Dunajskej Strede na piatich). Celkove sa na rozmanitých športových, ale aj kultúrnych aktivitách v rámci BOD podieľalo 37 496 účastníkov, z toho 28 925 bežcov. Celé podujatie bolo financované z dotácií Ministerstva školstva SR i MOV a zo zdrojov SOV a Slovenskej olympijskej marketingovej, a.s.

26. 6.: Finále vedomostnej súťaže stredných škôl o olympizme v Trnave. Víťazstvo získali študenti Športového gymnázia na Ostredkovej ulici v Bratislave. Akcia Slovenskej olympijskej akadémie.

25. – 29. 6.: Medzinárodná mládežnícka olympiáda Kalokagatia v Trnave. Zúčastnilo sa na nej vyše 2500 športovcov z 10 krajín Európy. Zápolili nielen v atletike, plávaní, šachu, basketbale, hádzanej, volejbale, futbale, stolnom tenise, vybíjanej, streľbe zo vzduchovky, gymnastickom štvorboji a vo viacerých ukážkových športoch, ale aj v kultúrnych súťažiach.

JÚL

13. 7.: Krst publikácie „Olympijská výchova“ na pôde Národného športového centra v Bratislave. Vydali ju spoločne SOV, SOA a NŠC, s príspevkom MŠ SR. Autorský kolektív viedol Ján Grexa.

AUGUST

24. – 29.: Návšteva delegácie Izraelského olympijského výboru na Slovensku.

SEPTEMBER

5. – 10. 9.: Inšpekčná cesta trojčlennej delegácie Slovenského olympijského výboru, vedenej šéfom štábu SOV pre OH 2008 Vladimírom Millerom, v dejisku OH v Pekingu.

11. – 14. 9.: Návšteva zamestnancov sekretariátu SOV v sídle MOV v Lausanne.

21. – 22. 9.: Návšteva vedenia SOV v Prahe na pozvanie Českého olympijského výboru.

Plánované podujatia

OKTÓBER

13. – 14. 10.: Medzinárodné sympózium „Pedagogický odkaz Coubertinovho dedičstva“, ktorý v Piešťanoch organizuje Slovenský olympijský výbor, Slovenská olympijská akadémia a Národné športové centrum. V jeho rámci sa uskutoční vyhodnotenie Behu Olympijského dňa a súťaže Zentiva, seminár Slovenskej olympijskej akadémie o olympijskej výchove a krst katalógu „Šport a umenie“ v slovensko-anglickej verzii.

28. 10.: Stretnutie slovenských olympionikov, účastníkov OH 1988 a ZOH 1984 i 1988 v Bratislave. Akcia SOV a Slovenskej asociácie olympionikov.

NOVEMBER

Vyhodnotenie súťaže „Šport vo fotografii“. Akcia kultúrnej komisie SOV.

15. a 16. 11.: Finále vedomostnej súťaže vysokých škôl o olympizme v Liptovskom Mikuláši. Akcia Slovenskej olympijskej akadémie.

DECEMBER

1. 12.: Valné zhromaždenie Slovenského olympijského výboru v Bratislave.

2. 12.: Futbalový turnaj Združenia olympijských klubov o Pohár Antona Švajlena v Košiciach.

21. 12.: V spolupráci Klubu športových redaktorov SSN, SOV a agentúry R Promotion slávnostné vyhlásenie výsledkov ankety Športovec roka 2006 v PKO v Bratislave.

Trofej MOV „Šport a spoločnosť“ pre ZMOS

Medzinárodný olympijský výbor akceptoval návrh SOV na ocenenie Trofejou MOV za rok 2006 „Šport a spoločnosť“ a rozhodol udeliť túto trofej Združeniu miest a obcí Slovenska (ZMOS). Trofej odovzdal predseda SOV František Chmelár na Rade ZMOS 26. septembra.

Výročné trofeje udeľuje MOV od roku 1993. Na každý rok určuje tematiku, ktorá sa viaže ku konkrétnemu oceneniu. Podľa kritérií MOV sú výročnými trofejami zvyčajne oceňovaní jednotlivci, ale môže to byť aj kolektívne ocenenie. Tohto roku SOV prvý raz navrhol na ocenenie inštitúciu a MOV to akceptoval.

Slovenský olympijský výbor v zdôvodnení návrhu ocenenia pre Združenia miest a obcí Slovenska uviedol okrem iného rozsiahle aktivity ZMOS v oblasti kultúry i športu, pri údržbe a výstavbe športovísk, v protidrogových programoch formou športu a pri organizácii rôznych druhov športových súťaží. V spolupráci so SOV Združenie miest a obcí Slovenska každoročne aj svojimi finančnými prostriedkami podporuje Beh olympijského dňa. ZMOS podporuje aj činnosť a aktivity 15 olympijských klubov na celom Slovensku a pomáha tak zastrešovať napríklad aj kultúrne aktivity a súťaže, vyhlasované Medzinárodným olympijským výborom.

DOTERAJŠÍ SLOVENSKÍ LAUREÁTI TROFEJE MOV

TROFEJ ZA ROK	NÁZOV TROFEJE MOV	LAUREÁT ZA SOV
1993	ŠPORT A ŽIVOTNÉ PROSTREDIE	LADISLAV HARVAN
1994	STOROČNICA MOV	JÁN MITOŠINKA
1995	JEDNOTA OLYMPIJSKÉHO HNUTIA	MÁRIA MRAČNOVÁ
1996	STOROČNICA OLYMPIJSKÝCH HIER	ANTON ŠVAJLEN
1997	ŠPORT PRE VŠETKÝCH	JOZEF HRČKA
1998	ŠPORT A ETIKA	HILDA MÚDRA
1999	VÝCHOVA AKO CELOŽIVOTNÉ DIELO ČLOVEKA	FRANTIŠEK SÝKORA
2000	ŠPORT A UNIVERZALITA	LADISLAV HLAVATÝ
2001	ŠPORT A DOBROVOĽNÍCI	OTAKAR MALÝ
2002	ŠPORT A ZDRAVÝ ŽIVOTNÝ ŠTÝL	JAROMÍR ŠIMONEK
2003	ŠPORTOVÁ VÝNIMOČNOSŤ	ANTON TKÁČ
2004	ŠPORT A MÉDIÁ	PETER POSPÍŠIL
2005	ŠPORT A FAIR PLAY	MARIÁN HEFKA
2006	ŠPORT A SPOLOČNOSŤ	ZMOS

Olympijská výchova v knižnej podobe

Rozsahom subtílna, ale obsahom bohatá a grafikou pútavá je knižná publikácia „Olympijská výchova“, ktorú 13. júla pokrstili v priestoroch Národného športového centra (NŠC) v Bratislave. Vydali ju spoločne Slovenský olympijský výbor (SOV), Slovenská olympijská akadémia (SOA) a Národné športové centrum. Zostavovateľom 86-stranovej brožúry je predseda SOA Ján Grexa. Okrem neho sa na tvorbe autorsky podieľali Juraj Bobula, Viera Bebčáková, Jozef Drenko, Mária Mračnová, Ján Mráz, Borislav Petrík a František Seman. Dizajn a grafické vyhotovenie knižky realizovala spoločnosť Artwell Design.

Na krste sa zúčastnila väčšina autorov a viacero pozvaných hostí, vrátane najvyšších predstaviteľov sekcie štátnej starostlivosti o šport Ministerstva školstva. Prítomný bol aj Emmanuel Rimbert z Francúzskeho inštitútu – ako predstaviteľ vlasti obnoviteľa antických olympijských hier Pierra de Coubertin. Knihu pokrstili predseda SOV František Chmelár, riaditeľ NŠC Miroslav Haviar a vedúci kolektívu autorov Ján Grexa.

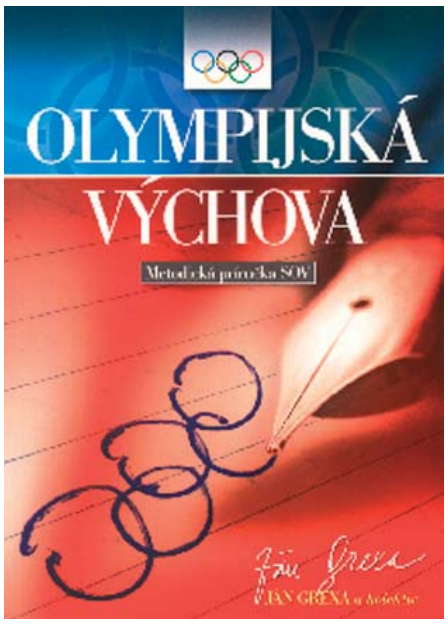

Predseda Slovenského olympijského výboru František Chmelár v predslove k publikácii „Olympijská výchova“ napísal: „Vznešené olympijské ideály, myšlienky a princípy posunieme ďalej a získame nových plavčíkov na našu olympijskú loď vtedy, ak sa nám podarí premysleným spôsobom a cieľavedomým úsilím z pochodne preniesť oheň do sŕdc. O tom je olympijská výchova. Informácie, vedomosti i emócie sú a majú byť jej obsahom, pretože dôležité je nielen vedieť, ale tiež si vybudovať pozitívny vzťah. Je to pedagogický proces a ako v každom inom výchovnom procese aj tu má svoju nezastupiteľnú úlohu učiteľ, vychovávateľ, pedagóg, alebo lektor. On je tým apoštolom olympizmu, ktorý otvára myseľ a zapaľuje srdcia ideálmi.“

František Chmelár pri uvádzaní knihy do života konštatoval to isté, čo napísal v závere svojho predslovu: že táto publikácia chce byť nenápadnou pomôckou pre skromných nositeľov úžasnej olympijskej výchovy. Zostavovateľ a hlavný autor Ján Grexa doplnil, že nová publikácia by mala byť len určitým návodom pre všetkých ľudí, ktorí pôsobia v športovom hnutí a pracujú s mládežou. Pripomenul, že už zmienený Pierre de Coubertin videl v športe hlavne výchovný prostriedok a že práve olympizmus dodáva športu aj duchovný rozmer.

Obsah „Olympijskej výchovy“ je zhutnený do nasledovného tucta kapitol: Šport a olympijský šport. Na počiatku bola Olympia. Pierre de Coubertin – tvorca novovekého olympizmu. Olympijské hry novoveku. Olympizmus, olympijské hnutie, Olympijská charta. Olympijská filozofia, ideály a princípy. Šport pre všetkých v olympijskom hnutí. Olympizmus, kultúra, šport. Šport a životné prostredie. Budúcnosť olympizmu a olympijských hier. Olympijská výchova, jej formy a možnosti. Slovensko v olympijskom hnutí – táto posledná kapitola je aj doplnená zoznamom všetkých slovenských olympijských medailistov.

Na margo pomerne útleho rozsahu publikácie Ján Grexa vysvetlil:. „Nechceli sme veľkú knižku, ktorá by ľudí odradila svojím rozsahom.“ Celá brožúra vo formáte PDF je verejnosti k dispozícii na internetovej stránke Slovenského olympijského výboru **www.olympic.sk.**

Vychádza katalóg „Šport a umenie“

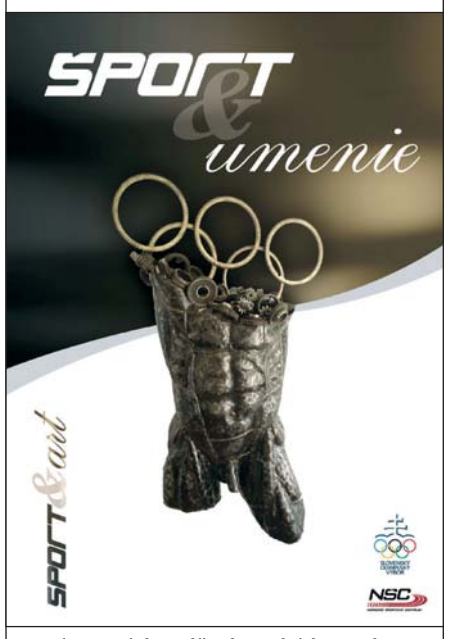

Práve v týchto dňoch vychádza v slovensko-anglickej verzii katalóg „Šport a umenie“, ktorý SOV vydal v spolupráci s Národným športovým centrom. Jeho krst sa uskutoční počas medzinárodného sympózia „Pedagogický odkaz Coubertinovho dedičstva“, ktoré sa koná 13. a 14. októbra v Piešťanoch.

Katalóg obsahuje prehľad výtvarných a literárnych diel, prihlásených do súťaží SOV – výtvarných diel v tematických okruhoch Šport a olympizmus (2003) a Šport a umenie (2005), plus literárnych diel v okruhu Šport a literatúra (2005). Katalóg vydáva SOV a jeho kultúrna komisia s prispením Národného športového centra, zostavili ho Mária Mračnová a kolektív. Všetky literárne práce, zaradené do kalatógu, sú uvedené stručným sumárom obsahu.

Verejnosť sa s katalógom môže podrobne zoznámiť na internetovej stránke SOV www.olympic.sk.

Tri sochárske diela zo Slovenska súťažia o úspech v Pekingu

Organizačný výbor pre kultúrny festival v rámci OH 2008 v Pekingu vypísal medzinárodnú olympijskú sochársku súťaž s motívom „Jeden svet - jeden sen“. Návrhy na predloženie sochy (sôch) museli obsahovať náčrt ceruzkou, fotografie modelu najmenej z troch pohľadov, počítačové zobrazenie a malú repliku modelu. Súťaž pre profesionálnych umelcov má viacero tematických okruhov: duch olympizmu, význam olympijskej myšlienky, olympizmus a mier, olympijskí hrdinovia a víťazi, olympijské hry a väčšie sochárske objekty pre verejné priestranstvá.

Do súťaže sa zapojili aj slovenskí umelci. Slovenský olympijský výbor do konca roku 2005 dostal dovedna dvanásť návrhov prác od jedenástich autorov. Všetky vo februári postúpil na organizačný výbor pre kultúrny festival v rámci OH 2008 v Pekingu. V Číne v priebehu apríla vybrala hodnotiaca porota z 290 návrhov z celého sveta 110 návrhov.

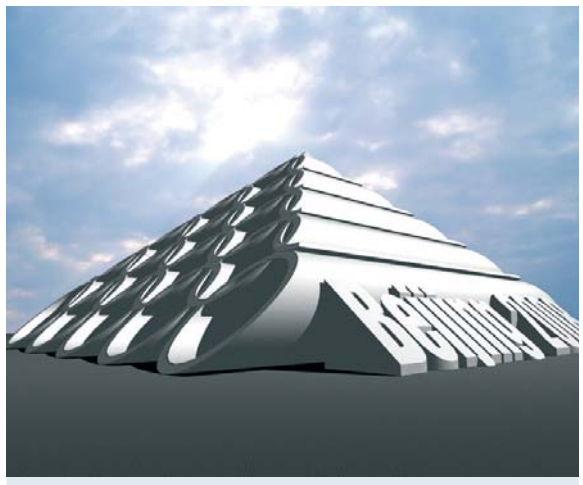

★ Maketa diela „Jeden svet, jeden sen“ od Martina Pokorného z Nových Zámkov.

Boli medzi nimi aj práce troch slovenských umelcov – „Jeden svet, jeden sen“ od Martina Pokorného z Nových Zámkov, „Spoločná hladina“ od Patrika Kovačovského z Bratislavy a „Planétka“ od Richarda Zozuláka z Košíc.

Autori vybraných diel z celého sveta následne vyhotovili trojrozmerné makety. Tie sú priebežne vystavované na rôznych miestach Číny. Z týchto prác porota v 2. kole súťaže vyberie 29 sôch, ktoré budú bojovať o konečné prvé, druhé a tretie miesto. Ich autorom bude zabezpečená doprava a pobyt v dejisku hier, aj možnosť realizácie diela v reálnej veľkosti. Vyhlásenie výsledkov súťaže sa má uskutočniť do konca roku 2007. V priebehu ďalších štyroch mesiacov bude prebiehať výroba diel, ktoré ozdobia olympijský Peking.

Veríme, že v celosvetovej súťaži sa úspechu dočkajú aj slovenskí umelci!

Prečo má Slovensko málo športových diplomatov?

Slovenskí funkcionári v medzinárodných federáciách olympijských športov zastávajú väčšinou funkcie nižšieho významu

Začiatkom júna 2006 usporiadal Slovenský olympijský výbor v bratislavskom Dome športu zaujímavý seminár na tému medzinárodný športový protokol. V jeho rámci sa dosť hovorilo aj o význame športovej diplomacie v práci olympijských športových zväzov a o zastúpení funkcionárov zo Slovenskej republiky v medzinárodných športových federáciách, predovšetkých v olympijských športových odvetviach.

Pokiaľ ide o pôsobenie v medzinárodných olympijských štruktúrach, zo Slovákov dosiahol najvýznamnejšie postavenie VLADIMÍR ČERNUŠÁK, ktorý bol v rokoch 1980 – 2001 členom Medzinárodného olympijského výboru a pôsobil aj ako člen programovej komisie MOV. Historicky jediný Slovák v MOV je dnes čestným členom tejto inštitúcie. V Európskom olympijskom výbore (EOV) má Slovensko v súčasnosti dvoch zástupcov – predseda SOV FRANTIŠEK CHMELÁR je členom komisie pre styk s Európskou úniou a generálny sekretár SOV JOZEF LIBA členom komisie EYOF.

NAŠA DIPLOMATICKÁ SILA NEKOPÍRUJE ŠPORTOVÚ

Z analýzy vyplýva, že slovenskí športoví funkcionári v olympijských športových odvetviach (SOV združuje dovedna 39 zväzov olympijských športov) zastávajú na rôznych úrovniach dovedna 73 funkcií – 42 vo svetových (medzinárodných) federáciách a 31 v európskych federáciách. Celkove v týchto funkciách pôsobí 62 slovenských funkcionárov - 38 vo svetových a 24 v európskych federáciách - z toho 12 žien.

Slovenskí funkcionári zastávajú väčšinou funkcie nižšieho významu – sú členmi komisií, pričom v niektorých zväzoch je táto funkcia nevolená. Najsilnejšie zastúpenie vo federáciách má dnes futbal so 17 funkciami (všetky sú však v európskej UEFA, úplne chýba zastúpenie vo FIFA), nasleduje lyžovanie s 12 funkciami vo FIS a tretí je hokej so 6 funkciami v IIHF.

Paradoxné je, že silné postavenie v medzinárodnej športovej diplomacii má Slovensko predovšetkým v športoch, kde nedosahuje špičkové výsledky – napríklad v bedmintone, gymnastike, hádzanej, či v stolnom tenise. Naša diplomatická sila teda nekopíruje športovú. Z našich úspešných odvetví sa Slováci dokázali výraznejšie diplomaticky presadiť iba v ľadovom hokeji, biatlone a v sánkovaní. Naopak, trebárs rýchlostná kanoistika i vodný slalom majú len dvoch členov v komisiách ICF, športová streľba troch a tenis dvoch členov v komisiách ISSF, resp. ITF. V súčasnosti Slovensko nemá žiadne významnejšie zastúpenie v medzinárodných štruktúrach v takých športoch, akými sú atletika, plávanie, zápasenie, vzpieranie, či veslovanie.

SLOVENSKÍ DIPLOMATI TO V MINULOSTI MALI ZLOŽITÉ

Pri sumarizácii súčasného stavu možno konštatovať, že Slovensko má málo športových diplomatov, ktorí by mali v zahraničí významné postavenie i renomé. Táto skutočnosť má do určitej miery historické korene.

Z bývalého Česko-Slovenska sa v medzinárodných štruktúrach pochopiteľne viac presadzovali českí funkcionári. V Čechách bola jednoducho početnejšia členská základňa a vo väčšine športov aj vyššia kvalita. Z tohto dôvodu bol na Slovensku vždy menší funkcionársky potenciál. Okrem toho, federálne zväzy sídlili v Prahe. A vo väčšine z nich mali vo vedení výraznú prevahu funkcionári z Čiech. V čase delenia ČSFR bolo len šesť predsedov federálnych športových zväzov zo Slovenska. Po rozdelení ČSFR teda mali Slováci zložitejšiu štartovaciu pozíciu.

■ ***Slovenský športový diplomat s najvýznamnejšou volenou funkciou – viceprezident Medzinárodnej biatlonovej únie (IBU) Ivor Lehoťan.*** *FOTO JÁN MIŠKOVIČ*

Slovenskí športoví diplomati s najvýznamnejším postavením v súčasnosti

VOLENÉ FUNKCIE – MEDZINÁRODNÉ FEDERÁCIE

Zo slovenských funkcionárov olympijských športových zväzov najvyššie volené funkcie vo svetových federáciách v súčasnosti zastávajú:

- **IVOR LEHOŤAN, viceprezident IBU pre informácie (biatlon)**
- **JURAJ ŠIROKÝ, člen rady IIHF a predseda komisie rozhodcov IIHF (ľadový hokej)**
- **ZDENKO KRÍŽ, člen rady riaditeľov ITTF (stolný tenis)**
- **JÁN NOVÁK, člen rady FIG (gymnastika)**
- **MÁRIA JASENČÁKOVÁ, členka exekutívy FIL (sánkovanie)**
- **ŠTEFAN BOTTLIK, pokladník AIA FINA (vodné pólo)**
- **JANA GANTNEROVÁ, predsedníčka ženskej subkomisie v komisii FIS pre alpské lyžovanie**

NAJVYŠŠIA NEVOLENÁ FUNKCIA

- **ĽUBOMÍR KOTLEBA, športový riaditeľ FIBA (basketbal)**

VOLENÉ FUNKCIE – EURÓPSKE FEDERÁCIE

V riadiacich orgánoch európskych federácií sú:

- **JOZEF AMBRUŠ, člen exekutívy a predseda technickej komisie EHF (hádzaná)**
- **ZDENKO KRÍŽ, člen exekutívy ETTU (stolný tenis)**
- **PETER TARCALA, člen exekutívy EBU (bedminton)**

ĎALŠIE NAJVÝZNAMNEJŠIE FUNKCIE

- **JÁN PETROVIČ, člen výkonného výboru Medzinárodnej konfederácie armádneho športu (CISM)**
- **KATARÍNA LOKŠOVÁ-RÁCZOVÁ, členka výkonného výboru Európskeho hnutia fair play (EFPM)**
- **JOZEF VENGLOŠ, predseda Únie európskych futbalových trénerov a podpredseda komisie UEFA pre technický rozvoj**

Netreba zabudnúť ani na to, že v minulosti bol svet bipolárne rozdelený a funkcionári z tzv. Východu sa zvyčajne ťažšie presadzovali do funkcií vo svetových a európskych federáciách. Okrem toho často mávali problémy s vycestovaním – či už s vízami, alebo so získavaním cestovnej doložky.

Popri historicko-objektívnych príčinách tohto stavu treba brať do úvahy aj subjektívne. Pre väčšinu slovenských funkcionárov bolo úspechom presadiť sa už vo federálnom zväze, pretože ani to nebolo ľahké. Neraz sa s tým uspokojili. Okrem toho väčšina funkcionárov nebola dostatočne jazykovo pripravená. Chýbali im aj skúsenosti z významných podujatí, pretože málo cestovali.

ŠTÁTNA SAMOSTATNOSŤ PRINIESLA POZITÍVA, ALE...

Nová situácia nastala po rozdelení ČSFR na prelome rokov 1992 a 1993. Slovenské športové zväzy sa osamostatnili a v krátkom čase zvládli vstup do svetových a európskych federácií. Veľký nárast úloh zabezpečovali s prakticky nezmeneným počtom profesionálneho aparátu. Vznikli reprezentačné družstvá SR a spolu s nimi dostali príležitosť prezentovať sa v zahraničí aj slovenskí funkcionári, tréneri a rozhodcovia. Slovenské športové zväzy nadviazali priame kontakty s množstvom športových federácií. Športový svet si začal viac uvedomovať, že aj na Slovensku sú kvalitní odborníci a športoví diplomati. Okrem toho sa naskytla možnosť cestovať do sveta bez väčších vízových komplikácií. Tým sa vytvorili predpoklady na zlepšenie dovtedajšieho stavu.

Vývoj však priniesol aj negatíva. Časté zmeny na čelných funkcionárskych postoch (v niektorých zväzoch sa za rok aj dvakrát zmenil predseda) prijímali zahraniční partneri s nedôverou. Rozvoj diplomacie komplikoval nedostatok finančných prostriedkov vo väčšine zväzov, aj absencia špecialistu na medzinárodnú problematiku. Stále pretrvávala slabšia jazyková vybavenosť funkcionárov. Nevýrazné výsledky slovenských športovcov vo väčšine olympijských športov komplikovali ambície slovenských funkcionárov. Mnohí slovenskí funkcionári mali malú sebadôveru a zväčša chabé osobné kontakty s funkcionárskymi osobnosťami v zahraničí.

Bez nadsádzky možno konštatovať, že slabé zastúpenie Slovenska vo väčšine olympijských športových federácií (svetových i európskych) pokračuje, aj keď napríklad jazykové schopnosti

■ ***Slovenský športový diplomat s najvýznamnejšou menovanou funkciou – športový riaditeľ Medzinárodnej basketbalovej federácie (FIBA) Ľubomír Kotleba.*** *FOTO FIBA*

športových funkcionárov sa v zásade zlepšili. Vo zväzoch je stále nedostatok finančných prostriedkov na podporu tejto oblasti. Práca slovenských funkcionárov v medzinárodných športových federáciách je nedocenená, často sa doma mylne vysvetľuje ako športová turistika. Vycestovanie funkcionára do zahraničia sa v mnohých zväzoch ešte stále chápe ako odmena za prácu doma, a nie ako súčasť športovej diplomacie zväzu. Napríklad sa pri výjazdoch presadzuje rotácia členov predsedníctva, resp. výkonného výboru zväzu, bez ohľadu na schopnosti funkcionárov, či potreby zväzu. Chýba nám koncepcia práce v oblasti športovej diplomacie.

Ministerstvo školstva SR v minulosti osobitne podporovalo zástupcov SR v medzinárodných federáciách, teraz už osobitné prostriedky nevyčleňuje. Slovenskí funkcionári majú málo možností na medzinárodnom fóre, resp. na významných podujatiach u nás pozitívne prezentovať svoju prácu. Okrem toho, vo väčšine olympijských športov dosahujú slovenskí športovci nevýrazné výsledky, čo sťažuje príležitosť výraznejšie sa presadiť aj športovým funkcionárom.

AKO DOCIELIŤ ZLEPŠENIE?

Účastníci spomínaného seminára Slovenského olympijského výboru sa zhodli, že krok dopredu by slovenská športová diplomacia mohla spraviť po realizácii viacerých úloh, z ktorých vyberáme najdôležitejšie:

● Stanoviť si dlhodobú koncepciu slovenskej športovej diplomacie s cieľom zvýšiť zastúpenie slovenských funkcionárov vo svetových a európskych federáciách.

● Na oblasť športovej diplomacie vyčleniť v rozpočtoch zväzov osobitné prostriedky.

● Vybrať vhodných funkcionárov stredného veku s predpokladmi a záujmom presadiť sa v športovej diplomacii i s dostatočnými časovými dispozíciami, a venovať im cielenú pozornosť. Umožniť im pracovať v oblasti športovej diplomacie aspoň 4-5 rokov. Pri výbere adeptov brať do úvahy najmä: odborné schopnosti a prax z riadenia na viacerých úrovniach, znalosti svetových jazykov, pozitívny prístup k riešeniu problémov, flexibilitu a obetavosť pri riešení úloh, športový background, pevné postavenie a zázemie v slovenskom športovom zväze.

● Hľadať vhodné typy aj medzi bývalými vynikajúcimi športovcami, ktorí majú za sebou už aj funkcionársku prax a chcú sa realizovať v športovej diplomacii.

● Plánovite využívať možnosti prípravy športových funkcionárov cez programy Olympijskej solidarity, MOV, EOV, ENGSO, resp. športových federácií.

● Využívať bilaterálne dohody SOV a športových zväzov aj na stáže funkcionárov.

● Cieľavedome a plánovane sa uchádzať o organizovanie MS a ME dospelých a juniorov v olympijských športoch, organizovať zasadnutia medzinárodných športových zväzov, aj odborné semináre, na ktorých by mohli výraznejšie prezentovať svoju prácu slovenskí odborníci

● Pri zabezpečovaní úloh úzko a dlhodobo spolupracovať po linke SOV – športové zväzy – Ministerstvo školstva SR – Ministerstvo zahraničných vecí SR.

ZDENKO KRÍŽ
predseda medzinárodnej komisie SOV

Slovenskí športoví diplomati s najvýznamnejším postavením v minulosti

OLYMPIJSKÉ HNUTIE

● **VLADIMÍR ČERNUŠÁK – člen Medzinárodného olympijského výboru**

● **MARTIN BENKO – člen exekutívy Európskeho olympijského výboru**

MEDZINÁRODNÉ ŠPORTOVÉ FEDERÁCIE

● **VLADIMÍR ČERNÝ – člen predsedníctva a výkonného výboru UIPMB, viceprezident a predseda propagačnej komisie UIPMB (moderný päťboj a biatlon)**

● **JÁN MRÁZ – člen exekutívy FIS (lyžovanie)**

● **JÁN NOVOTNÝ – člen exekutívy UIPM, športový riaditeľ a predseda technickej komisie UIPM (moderný päťboj)**

● **VLADIMÍR MILLER – člen exekutívy UIPMB (moderný päťboj a biatlon)**

EURÓPSKE ŠPORTOVÉ FEDERÁCIE

● **DUŠAN PRIELOŽNÝ – prezident CEV (volejbal)**

● **JOZEF SVOBODA – viceprezident CELA (zápasenie)**

● **JURAJ KNIEŽO – člen exekutívy UEG (gymnastika)**

● **MIROSLAV HAVIAR – člen exekutívy ECA (kanoistika)**

● **ĽUBICA RÍSOVÁ – predsedníčka technickej komisie ženskej športovej gymnastiky UEG (gymnastika)**

● **KAROL ŠPAČEK - predseda technickej komisie mužskej športovej gymnastiky UEG (gymnastika)**

INÉ MEDZINÁRODNÉ FEDERÁCIE

● **ĽUDOVÍT KOMADEL – člen exekutívy a predseda lekárskej komisie FISU (univerzitný šport), člen exekutívy FIMS (športová medicína)**

● **DUŠAN HAMAR – člen exekutívy a predseda vedeckej komisie FIMS (športová medicína)** (sou)

Aj rok 2007 bude „olympijský“

Európske olympijské festivaly mládeže sa stávajú čoraz významnejšou prehliadkou mladých talentov – čaká nás zimný v Jake a letný v Belehrade

Viete, čo majú spoločné tenista Dominik Hrbatý, džudista Jozef Krnáč, atlét Mikuláš Konopka, či bežec na lyžiach Ivan Bátory? Nuž to, že hneď na počiatku svojej medzinárodnej športovej kariéry reprezentovali Slovensko pod olympijským päťkružím – avšak nie na „veľkej“ olympiáde, ale na Európskych olympijských dňoch mládeže (EYOD). Paradoxne, len jeden z kvarteta týchto športovcov, ktorí sa zaradili medzi seniorskú svetovú špičku, si na „mladej“ olympiáde vybojoval medailu. Dominik Hrbatý bol na II. EYOD v holandskom Valkenswaarde v roku 1993 v mixe spolu s Barborou Zahnovou bronzový. Zo všetkých doterajších slovenských medailistov z EYOD (od roku 2001 sa toto podujatie premenovalo na Európsky olympijský festival mládeže – EYOF) to práve Hrbatý dotiahol medzi dospelými najďalej. Pritom Slováci na európskej „mladej“ olympiáde doteraz získali spolu 26 medailí...

EYOF JE ZNAČKOU VYSOKEJ KVALITY

Skratka EYOF reprezentuje čoraz významnejšie multišportové podujatie, ktorého iniciátorom bol v čase svojho šéfovania Európskym olympijským výborom súčasný prezident MOV Jacques Rogge. EYOD, neskôr EYOF, sa v nepárnych rokoch stal pre európske národné olympijské výbory, SOV nevynímajúc, hlavným medzinárodným podujatím v nepárnych rokoch. Na budúci rok sa zimný EYOF uskutoční v španielskej Jake (18. – 23. 2. 2007) a letný v srbskom Belehrade (22. – 27. 7. 2007).

Na letnom EYOF sa zvyčajne zúčastňujú všetky NOV Európy (naposledy v talianskom Lignane v roku 2005 zo 48 krajín), v zime býva počet zúčastnených krajín viac než 40. V lete počet účastníkov presahuje 2500, v zime 1200. To už predstavuje pre organizátorov poriadne sústo. Každý, kto ho zvládne, si zaslúži uznanie. Aj preto môže byť Slovensko naozaj hrdé, že Slovenský olympijský výbor na vysokej úrovni usporiadal IV. zimný EYOD v roku 1999 v Poprade-Tatrách.

„EYOF je akýsi variant Panamerických alebo Ázijských hier pre európsky kontinent. Avšak s tým rozdielom, že je určený nie pre dospelých, ale pre mládež do 17 rokov, s modifikáciami v prípade biatlonu (18 rokov) a športovej gymnastiky (16 rokov). Úroveň organizácie tohto podujatia sa neustále zvyšuje. A vzhľadom na to, že je to jediné multišportové európske podujatie, účastnícke krajiny mu spravidla pripisujú patričnú vážnosť,“ konštatuje športový riaditeľ Slovenského olympijského výboru **ROMAN BUČEK.**

Na zozname tých známych športovcov, ktorí sa presadili na EYOF i medzi dospelými, sú napríklad plavci Van den Hoogenband, Rosolino, Brembilla, Mankoč, Nystrand, Potecová, Kämmerlingová, či Rolphová, atléti Holm, Chambers, Bergqvistová, Szabóová, či Flósadóttiová, zjazdárky Pärsonová, Suchetová, či Dovžanová, pretekárka v short tracku Radanovová, alebo športové gymnastky Olaruová či Zamolodčiková.

NAŠE NAJSILNEJŠIE ŠPORTY V PROGRAME EYOF NIE SÚ

Pri pohľade na doterajšiu úspešnosť Slovákov na EYOF je zrejmé, že v letných športoch sme na tom oveľa lepšie ako v zimných. Kým v lete získali Slováci spolu 23 medailových umiestení (8 – 2 – 13), v zime len 3 (1 – 0 – 2), pričom všetky tri zimné sú z neolympijských disciplín – miešaných štafiet v biatlone, resp. v behu na lyžiach. „Dramatický rozdiel medzi našou úspešnosťou v letných športoch a malou úspešnosťou v zimných športoch na EYOF je obdobný, ako medzi našou úspešnosťou na OH a ZOH. Postavenie Slovenska v poradí krajín na EYOF je podobné ako na OH resp. ZOH,“ konštatuje Roman Buček.

Keď sa pozriete do priloženej tabuľky doterajších slovenských medailistov, asi si všimnete, že máloktorý z nich sa dokázal výraznejšie presadiť medzi dospelými. Do určitej miery to súvisí s tým, že športový program letného i zimného EYOF je v porovnaní s OH či ZOH výrazne redukovaný. Logicky, pretože zrejme len máloktorý organizátor by dokázal zvládnuť usporiadanie podujatia s podstatne väčším rozsahom, než má teraz. K tradičným športom v letnom programe patria atletika, plávanie, gymnastika, tenis, stolný tenis, cyklistika, džudo, basketbal, hádzaná a volejbal, v zimnom beh na lyžiach, zjazdové lyžovanie, biatlon, krasokorčuľovanie, short track a ľadový hokej.

„Nevýhodou pre nás je, že program EYOF tvoria športy, v ktorých, až na výnimky, Slovensko nepatrí do medzinárodnej špičky. Vodný slalom či športová streľba sa v programe EYOF neobjavili vôbec a rýchlostná kanoistika len v minulom roku,“ hovorí Roman Buček.

Podľa športového riaditeľa SOV však Sloven-

■ *Najúspešnejší športovec Slovenska 2005 Dominik Hrbatý sa na EYOD 1993 uviedol ziskom bronzu v miešanej štvorhre spolu so Zahnovou.* *FOTO DUŠAN KOUTNÝ*

sko napriek tomuto faktu pristupuje k účasti na EYOF s plnou vážnosťou. „Rozhodne to nie je pre našich športovcov „turistická“ akcia. SOV v spolupráci so športovými zväzmi stanovuje kritériá účasti a do nominácie na EYOF sa dostanú vo svojej vekovej kategórii iba tí najlepší. Je to dobrá príležitosť na medzinárodnú konfrontáciu a ‚oťukanie sa‘ na významnom podujatí. Účastníci EYOF sa o rok či dva zúčastňujú aj na MEJ resp. na MSJ. Navyše zväzy to nestojí nič. Športové zväzy však vyššie hodnotia svoje európske šampionáty. MEJ majú tradíciu, titul majster Európy dobre znie a štát poskytuje zväzu za dobré umiestnenie (do 4. miesta) na MEJ slušnú finančnú dotáciu. To v prípade EYOF neplatí.“

EYOF ODRÁŽA AJ PROBLÉMY NÁŠHO MLÁDEŽNÍCKEHO ŠPORTU

Pri celkovom pohľade nemôžeme povedať, že by slovenskí športovci na doterajších letných EYOF boli neúspešní. Faktom však je, že medzi úspešnými dospelými nachádzame naozaj málo úspešných juniorov. Máme priveľký odpad kvality. „Z účastníkov EYOF sa medzi dospelými výrazne presadilo iba zopár jednotlivcov - Hrbatý, Mikuláš Konopka, Krnáč, Bátory,“ pripomína Roman Buček. Podľa jeho slov je ťažké predvídať, či medailista z EYOF bude raz stáť aj na olympijskom stupni víťazov. Dôležitejšie podľa neho je, aby preukázal potenciál. Aby sa mohol vyvinúť na skutočne majstrovskú úroveň, je nevyhnutné utvoriť mu adekvátne podmienky. A v tom je náš problém...

Nedá sa zakrývať si oči pred skutočnosťou, že náš systém starostlivosti o talentovanú mládež nie je taký efektívny, ako by sme chceli. „Za výnimočnými výsledkami našich športovcov na OH neraz stoja ich oddaní rodičia,“ priznáva Buček. A dodáva, že SOV sa snaží aspoň maximálne využiť možnosti, ktoré sám má, na pomoc mládežníckemu športu.

■ *Aj strieborný olympionik z Atén 2004, džudista Jozef Krnáč, okúsil chuť zápolení na „mladej“ olympiáde. Na EYOD 1993 skončil piaty.* *FOTO ŠTARTFOTO/JÁN SÚKUP*

„SOV v maximálnej možnej miere využíva všetky programy na podporu mládeže prostredníctvom Olympijskej solidarity MOV. Už vlani sme rozbehli projekt ‚Identifikácia talentov‘, zameraný na najnižšie vekové skupiny aktívne športujúcej mládeže. SOV finančne a metodicky podporil organizovanie testovacích zrazov v 10 športoch. Ich cieľom je zmapovať aktuálny stav úrovne pohybovej výkonnosti mladých športovcov, začínajúcich so systematickou športovou prípravou, upriamiť pozornosť na potrebu výberu vhodných typov pre vrcholový šport a predovšetkým podporiť orientáciu mladých športovcov naň. Do projektu sa zapojilo viac ako 900 športovcov,” hovorí Roman Buček a pokračuje: „SOV okrem toho koordinuje projekt ‚Juniorský olympijský tím‘. Je určený pre mládež do 23 rokov, s cieľom napomôcť športovcom v kritickom období pri ich prechode od juniorov do kategórie dospelých. Je to otvorený program. Po splnení kritérií SOV poskytne dotáciu príslušnému zväzu menovite na športovca. Treba podotknúť, že do tímu nie sú zaradení tí, ktorí sú v štátnom systéme ‚podpory pre vybraných športovcov‘. Navyše SOV v súvislosti s EYOF okrem zabezpečenia účasti výpravy finančne prispieva zväzom na prípravu kandidátov EYOF z programu Olympijskej solidarity.“ **ĽUBOMÍR SOUČEK**

Slovenskí medailisti z EYOD/EYOF – prehľad 23 letných a 3 zimných kovov

LETO

I. BRUSEL 1991

MEDAILY: 1 – 0 – 0

- **ZLATO: Martin HROMEC – tenis, dvojhra**

II. VALKENSWAARD 1993

MEDAILY: 1 – 1 – 1

- **ZLATO: Tomáš HALVA – atletika, oštep**
- **STRIEBRO: Barbora ZAHNOVÁ - dvojhra**
- **BRONZ: Dominik HRBATÝ - Barbora ZAHNOVÁ – tenis, mix**

III. BATH 1995

MEDAILY: 2 – 1 – 3

- **ZLATO: Boris VAZOVAN – atletika, 400 m prek.**
- **ZLATO: Miriam BOBKOVÁ – atletika, 100 m prek.**
- **STRIEBRO: Miriam MAŠEKOVÁ – atletika, 800 m**
- **BRONZ: DRUŽSTVO HÁDZANÁROK (Palatická, Bernátová, Glankovičová, Jursíková, Ličková, Cinová, Korecová, Kuchtová, Hrabovská, Miháliková, Múčková, Uhliarová)**
- **BRONZ: Viktor JURÁK – plávanie, 10 m motýlik**
- **BRONZ: Viktor JURÁK – plávanie, 200 m motýlik**

IV. LISABON 1997

MEDAILY: 2 – 0 – 0

- **ZLATO: DRUŽSTVO BASKETBALISTIEK (Majkráková, Kozmonová, Borovičková, Gáborová, Klasová, Kyselová, Lásková, Libičová, Madajová, Mračnová, Petríková, Borčiová)**
- **ZLATO: Júlia SVOBODOVÁ – plávanie, 100 m znak**

V. ESBJERG 1999

MEDAILY: 0 – 0 – 1

- **BRONZ: Matej JURČO – cyklistika, cestné preteky**

VI. MURCIA 2001

MEDAILY: 0 – 0 – 4

- **BRONZ: DRUŽSTVO BASKETBALISTIEK (Michulková, Furková, Szijjártová, Ivanová, Ivanová, Kupčíková, Kloudová, Gulová, Kubátová, Pavlovičová, Stantienová)**
- **BRONZ: Tamara KOPECKÁ – atletika, 400 m**
- **BRONZ: Jozef PELIKÁN – atletika, 800 m**
- **BRONZ: Ján MAJDÁN – džudo, do 66 kg**

VII. PARÍŽ 2003

MEDAILY: 2 – 0 – 1

- **ZLATO: DRUŽSTVO BASKETBALISTIEK (Čižmárová, Vyňuchalová, Hrabáková, Karnayová, Egedová, Kollárová, Rohová, Gatialová, Ružičková, Gazdaričová, Slotová, Čarnoká)**
- **ZLATO: Jozef REPČÍK – atletika, 800 m**
- **BRONZ: Michaela MARGÓCZIOVÁ – atletika, disk**

VIII. LIGNANO (Tal.) 2005

MEDAILY: 0 – 0 – 3

- **BRONZ: Katarína ČARNÁ – džudo, do 63 kg**
- **BRONZ: Klaudia BOCZOVÁ – tenis, dvojhra**
- **BRONZ: Andrej MARTIN, Klaudia BOCZOVÁ – tenis, mix**

ZIMA

II. SUNDSVALL 1997

MEDAILY: 0 – 0 – 1

- **BRONZ: KOMBINOVANÁ BIATLONOVÁ ŠTAFETA NA 5,2 km (Reguly, Haazová, Timko, Valenčinová)**

III. POPRAD-TATRY 1999

MEDAILY: 1 – 0 – 0

- **ZLATO: KOMBINOVANÁ BIATLONOVÁ ŠTAFETA NA 4x5 km (D. Šimočko, Slezáková, Kazár, Hasillová)**

VII. MONTHEY (Švaj.) 2005

MEDAILY: 0 – 0 – 1

- **BRONZ: KOMBINOVANÁ ŠTAFETA V BEHU NA LYŽIACH NA 4x5 km (Otčenáš, Garajová, Janečko, Blašková)**

Predseda SOV mal 60 rokov, čestný predseda bude mať 85

2006 – rok okrúhlych jubileí významných osobností slovenského olympijského hnutia

Rok 2006 je rokom nezvyčajne veľkého množstva okrúhlych jubileí významných osobností slovenského olympijského hnutia. Čestný predseda SOV Vladimír Černušák oslávi v novembri 85 rokov, jeho nástupca vo funkcii predsedu SOV František Chmelár mal vo februári šesťdesiat, podpredsedníčka SOV Mária Mračnová oslávila rovnaké jubileum teraz v septembri, olympijský šampión v cyklistike, predseda Slovenskej asociácie olympionikov (SAO) a člen VV SOV Anton Tkáč mal v marci 55 rokov, ďalší člen VV SOV a futbalový tréner svetového mena Jozef Vengloš vo februári oslavoval sedemdesiatku, jeden z najúspešnejších športovcov slovenskej histórie a významný olympijský činovník Bohumil Golian mal v marci 75 rokov, predseda Slovenskej olympijskej akadémie Ján Grexa takisto v marci 65 rokov, rovnaké jubileum oslávi v decembri tajomník SAO a olympijský medailista Jozef Labuda... Uznáte, že je to jubileí ako maku – a to hovoríme len o tých, ktorí prekročili hranicu 50 rokov.

V nasledujúcich riadkoch stručne predstavujeme všetkých týchto jubilantov, ale aj niektoré ďalšie významné jubilujúce osobnosti, späté s olympijským hnutím a s olympijskými hrami.

OKRÚHLE JUBILEÁ SÚČASNÝCH OSOBNOSTÍ OLYMPIJSKÉHO HNUTIA

85 ROKOV

VLADIMÍR ČERNUŠÁK

(25. 11. 1921 Nové Mesto nad Váhom)

Najvýznamnejší predstaviteľ slovenského olympijského hnutia. Bol jediným Slovákom, ktorý sa stal členom MOV – pôsobil tam v rokoch 1980 – 2001, odvtedy je čestným členom MOV. V minulosti pôsobil ako člen programovej, neskôr tlačovej komisie MOV. Bol prvým predsedom Slovenského olympijského výboru (1992 – 1999), od roku 1999 je čestným predsedom SOV. V rôznych funkciách absolvoval dovedna 17 letných a zimných olympijských hier, na ZOH 1972 v Sappore a na ZOH 1976 v Innsbrucku bol vedúcim výpravy ČSSR. Za čias existencie ČSSR bol podpredsedom ČSOV a predsedom Čs. olympijskej akadémie. MOV mu udelil Strieborný olympijský rad. Významné bolo aj jeho pôsobenie mimo olympijského hnutia. V rokoch 1969 – 1983 bol predsedom Slovenského ústredného výboru Čs. zväzu telesnej výchovy a podpredsedom ÚV ČSZTV. Bol popredným telovýchovným pedagógom na FTVŠ UK Bratislava, autorom viacerých publikácií predovšetkým v oblasti didaktiky plávania. Získal titul profesora.

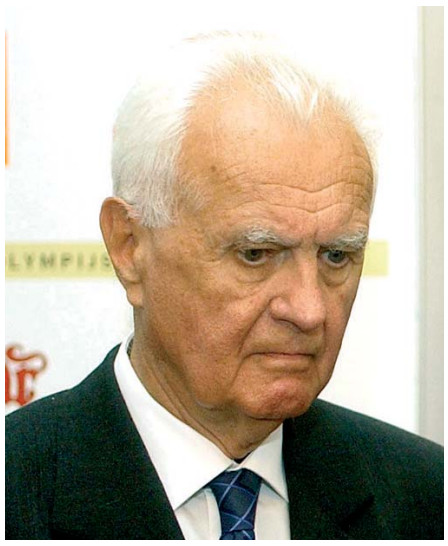

75 ROKOV

BOHUMIL GOLIAN

(25. 3. 1931 Moštenica)

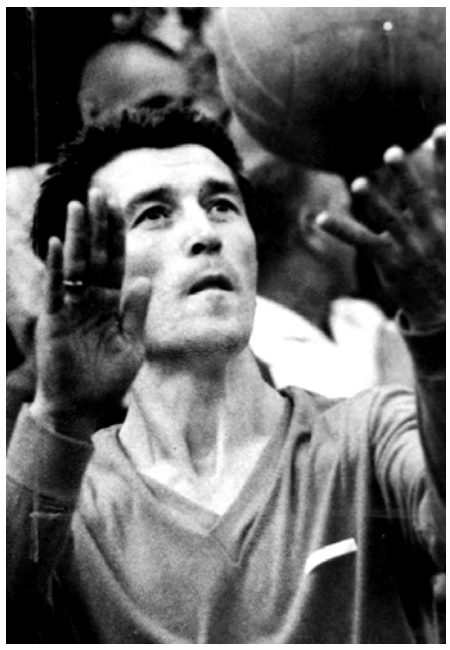

Volejbalista, najlepší slovenský hráč 20. storočia, v ankete Slovenský športovec storočia obsadil 12. miesto. Člen strieborného družstva ČSSR na OH 1964 v Tokiu a bronzového na OH 1968 v Mexico City, kde bol vlajkonosičom čs. výpravy. Držiteľ štyroch medailí z MS a dvoch z ME, majster sveta 1956 a 1966, majster Európy 1958. Hráčske pôsobenie ukončil vo veku 40 rokov v Taliansku. Po skončení kariéry tréner, telovýchovný pedagóg a významný športový funkcionár, podpredseda SÚV ČSZTV a riaditeľ vydavateľstva Šport. Bol členom predsedníctva ČSOV, po vzniku SOV členom SOV i pracovníkom SOV. Je držiteľom Strieborných kruhov SOV. Je čestným členom SOV, dodnes popredným členom Slovenskej olympijskej akadémie a v poslednom období členom rady starších SOV.

70 ROKOV

JOZEF VENGLOŠ

(18. 2. 1936 Ružomberok)

Dlhoročný ligový futbalista, kapitán Slovana Bratislava, ale predovšetkým najúspešnejší tréner v histórii slovenského futbalu, renomovaný odborník svetového mena. Bol asistentom trénera tímu ČSSR pri zisku titulu majstra Európy 1976, viedol čs. tím majstrov Európy do 23 rokov (1972), na MS 1982 a 1990 bol trénerom tímu ČSSR, resp. ČSFR (v druhom prípade jeho tím postúpil do štvrťfinále), viedol aj reprezentácie Slovenska, Malajzie a Ománu. Ako trénera Slovana Bratislava vyhral dvakrát titul majstra ČSSR, viedol aj popredné klubové tímy v Austrálii, Portugalsku (Sporting Lisabon), Malajzii, Turecku (Fenerbahce Istanbul), Anglicku (Aston Villa Birmingham), Škótsku (Celcic Glasgow) a v Japonsku. Dvakrát viedol tím sveta a dvakrát tím Európy v exhibičných zápasoch. Je prezidentom Únie európskych futbalových trénerov, podpredsedom komisie UEFA pre technický pokrok, členom technicko-študijných skupín a prednášateľom FIFA aj UEFA, aj lektorom kurzov Olympijskej solidarity. Bol predsedom etickej rady SOV, od roku 2004 je členom výkonného výboru SOV, je aj vo výkonnom výbore SFZ. Pôsobil aj ako vysokoškolský pedagóg, získal titul docenta. Je laureátom Ceny fair play SOV a držiteľ diplomu Medzinárodného výboru fair play pri UNESCO.

65 ROKOV

JÁN GREXA

(9. 3. 1941 Brezno)

Dlhoročný vysokoškolský pedagóg na Fakulte telesnej výchovy a športu UK v Bratislave. Popredný odborník na históriu športu a telovýchovy i olympijského hnutia na Slovensku a v Česko-Slovensku, člen Medzinárodného výboru pre históriu športu a telesnej výchovy, autor viacerých odborných i humoristických publikácií. Člen vedenia Čs. olympijskej akadémie, neskôr člen SOV, od roku 1995 predseda Slovenskej olympijskej akadémie. V rokoch 1990 – 1991 dekan FTVŠ UK v Bratislave, neskôr vedúci katedry športovej humanistiky. Získal titul profesora.

JOZEF LABUDA

(13. 12. 1941 Bratislava)

Volejbalista, člen strieborného družstva ČSSR na OH 1964 v Tokiu, majster sveta 1966. Neskôr tréner a funkcionár, bývalý generálny tajomník Olympijskej spoločnosti Slovenska, potom pracovník SOV a neskôr generálny sekretár Slovenského zväzu vodného póla. V súčasnosti sekretár Slovenskej asociácie olympionikov. Je držiteľom Strieborných kruhov SOV. Otec bývalej volejbalovej reprezentantky SR Magdy Labudovej.

60 ROKOV

FRANTIŠEK CHMELÁR
(4. 2. 1946 Tvrdošovce)

Popredný športový funkcionár, od roku 1999 nepretržite predseda SOV. Po pôsobení v rôznych športoch na výkonnostnej úrovni pracoval vo Výskumnom ústave telesnej kultúry FTVŠ UK. Funkcionársku kariéru začínal vo vedení Slávie UK Bratislava a Zväzu vysokoškolského športu SÚV ČSZTV. Dlhé roky pracoval na SÚV ČSZTV, kde bol najprv vedúcim oddelenia športovo-talentovanej mládeže a podpredsedom. Bol členom ČSOV a na OH 1988 v Soule členom vedenia čs. výpravy. Potom sa stal výkonným podpredsedom a tajomníkom SZTK. Od roku 1991 pôsobil v rôznych funkciách na Ministerstve školstva SR, kde bol riaditeľom odboru športu a následne generálnym riaditeľom sekcie športu, detí a mládeže. Bol predsedom organizačného výboru atletického mítingu P-T-S v Bratislave, podpredsedom Slovenskej asociácie športu na školách, podpredsedom organizačného výboru Svetovej zimnej univerziády 1999 v Poprade-Tatrách, a krátko pred nástupom do funkcie predsedu SOV i predsedom Rady Štátneho fondu telesnej kultúry.

MÁRIA MRAČNOVÁ-FAITHOVÁ
(24. 9. 1946 Košice)

Atlétka, 4. v skoku do výšky na OH 1976 v Montreale a 6. na OH 1968 v Mexico City, účastníčka štyroch majstrovstiev Európy, bronzová na ME 1969. Sedemnásobná čs. rekordérka. Po skončení kariéry telovýchovná pedagogička a významná olympijská funkcionárka. Bola členkou ČSOV, aj výkonného výboru ČSOV. Stála na čele Olympijskej spoločnosti Slovenska počas celej jej existencie. Od vzniku SOV je nepretržite podpredsedníčkou SOV, zodpovednou za rozvoj olympijských aktivit. Vedúca slovenskej výpravy na OH 1996 v Atlante. Bývalá členka komisie Európskych olympijských výborov pre EYOD, resp. EYOF. Je držiteľkou ceny fair play SOV za rok 2002 a držiteľkou najvyššieho ocenenia Medzinárodného výboru fair play (CIFP) pri UNESCO - plakety Jeana Borotru za celoživotné pôsobenie v duchu fair play. MOV jej udelil trofej Jednota olympijského hnutia. Od roku 1998 predsedníčka Slovenského atletického zväzu. V minulosti bola aj členkou predsedníctva SÚV ČSZTV.

55 ROKOV

ANTON TKÁČ
(30. 3. 1951 Lozorno)

Dráhový cyklista, účastník troch OH. Olympijský víťaz v šprinte v Montreale 1976, štvrtý v šprinte na OH 1980 v Moskve, 13. v pevnom kilometri na OH 1972 v Mníchove. Trojnásobný majster sveta v šprinte (1974, 1976 a 1978), bronzový na MS 1970 v pevnom kilometri. V ankete Slovenský športovec storočia skončil druhý, vyhral anketu Kráľ čs. cyklistiky 20. storočia. Po skončení kariéry bol úspešným trénerom, dlho viedol čs. reprentáciu dráharov. Stal sa významným funkcionárom, stál na čele armádneho športu na Slovensku. Neskôr sa dal na podnikateľskú dráhu, ale po určitej prestávke sa znovu vrátil do športu. Už dlhší čas je prezidentom Slovenského zväzu cyklistiky. Druhé funkčné obdobie je členom výkonného výboru SOV, stojí aj na čele Slovenskej asociácie olympionikov. MOV mu udelil trofej Za športovú výnimočnosť. Je držiteľom Zlatých kruhov SOV.

ĎALŠÍ JUBILANTI, VÝZNAMNE SPÄTÍ S NAŠÍM OLYMPIJSKÝM HNUTÍM

80 ROKOV

VLADIMÍR ČERNÝ
(27. 4. 1926 Bratislava)

Moderný päťbojár a vodný pólista, v päťboji účastník OH 1956 v Melbourne a 4. na MS 1954, vo vodnom póle odohral 134 medzištátnych zápasov. V oboch športoch pôsobil aj ako tréner, s moderným päťbojom bol v tejto úlohe na OH 1968 a 1972. Postupne sa stal aj jedným z najvýznamnejších slovenských športových funkcionárov. Najprv bol členom predsedníctva Medzinárodnej únie moderného päťboja a biatlonu (UIPMB), potom členom výkonného výboru a druhým podpredsedom UIPMB, viedol propagačnú komisiu UIPMB. Dvadsať rokov bol vo vedení UIPMB, spolu absolvoval desať olympiád. Je držiteľom Bronzových kruhov SOV.

KAZIMÍR FERIENČIK
(4. 3. 1926 Trenčín)

Telovýchovný lekár, jeden z prvých na Slovensku, a športový funkcionár. Bol členom ČSOV a vedúcim lekárom čs. olympijských výprav na OH 1976 v Montreale a na OH 1980 v Moskve. Viac než štvrťstoročie bol lekárom hokejového tímu Slovana Bratislava. Od roku 1992 je nepretržite prezidentom Antidopingového výboru SR.

OTAKAR MALÝ
(11. 5. 1926 Nitra)

Významný tréner a športový funkcionár. Ako plavecký tréner bol na OH 1952 v Helsinkách, v Bratislave spoluzakladal prvú plaveckú školu. Ešte výraznejšie sa presadil v jachtingu. Takmer 30 rokov bol predsedom trénerskej rady čs. jachtárskeho zväzu a zastával aj množstvo ďalších funkcií. Za dlhoročné pôsobenie v športovom hnutí bol ocenený Striebornými olympijskými kruhmi SOV a Trofejou MOV Šport a dobrovoľníci. V súčasnosti je členom predsedníctva Slovenského zväzu jachtingu a výboru Klubu fair play SOV.

HILDA MÚDRA
(1. 1. 1926 Viedeň, Rakúsko)

Mimoriadne úspešná krasokorčuliarska trénerka, ktorá počas celej kariéry viedla víťaza ankety Slovenský športovec storočia, olympijského víťaza zo Sappora 1972, trojnásobného majstra sveta a päťnásobného majstra Európy On-

dreja Nepelu. Počas svojej dlhoročnej trénerskej kariéry na Slovensku, v Rakúsku, Taliansku i v Juhoslávii viedla množstvo ďalších popredných krasokorčuliarov, napríklad Evu Grožajovú, Agnesu Búřilovú-Wlachovskú, Mariána Filca, Miroslava Šošku, Evu Ďurišinovú, či Sandru Dubravčičovú. Držiteľka Zlatých kruhov SOV, i ocenenia MOV Šport a etika. Je čestnou členkou SOV.

75 ROKOV

LADISLAV ČEPČIANSKY
(2. 2. 1931 Nitrianska Streda)

Rýchlostný kanoista, 6. na OH 1956 v Melbourne v K1 na 1000 m i na 10 km, účastník OH 1960 v Ríme. Strieborný v K1 na 10 km na MS 1958. Reprezentoval aj v behu na lyžiach. Bol úspešným trénerom a dlhoročným predsedom Čs. zväzu kanoistiky. Bol členom etickej rady SOV. Je držiteľom Strieborných kruhov SOV.

PAVOL GLESK
(30. 1. 1931 Lučenec)

Popredný atletický tréner a vysokoškolský telovýchovný pedagóg, významný športový funkcionár. Ako tréner sa zúčastnil na piatich OH (1960 – 1980), medzi jeho zverencami vynikli najmä Eva Glesková-Lehocká, olympijská medailistka Eva Šuranová-Kucmanová a Jozefína Čerchlanová. V rôznych funkciách absolvoval spolu šesť OH a tri ZOH, na ZOH 1992 v Albertville bol vedúcim čs. výpravy. Bol podpredsedom ČSOV, členom výkonného výboru Olympijskej spoločnosti Slovenska, prvým predsedom Slovenskej olympijskej akadémie a spoluzakladateľom medzinárodnej mládežníckej olympiády Kalokagatia v Trnave. Významné bolo aj jeho funkcionárske pôsobenie v atletike, napríklad spoluzakladal Cenu Pravdy, neskorší slávny míting P-T-S. Získal titul profesora, publikoval množstvo odborných prác. Je čestným členom SOV, v poslednom období aj členom rady starších SOV. Je držiteľom Strieborných kruhov SOV.

LADISLAV HARVAN
(26. 2. 1931 Stráne pod Tatrami)

Lyžiarsky funkcionár medzinárodného významu, niekdajší dlhoročný riaditeľ Stredoslovenskej správy účelových zariadení SO ČSZTV. Bývalý pretekár v zjazdovom lyžovaní stál dlhý čas na čele Slovenského lyžiarskeho zväzu, bol zároveň podpredsedom federálneho zväzu. Bol podpredsedom OV MS 1970 v klasických lyžiarskych disciplínach vo Vysokých Tatrách, Stále pôsobí ako technický delegát Medzinárodnej lyžiarskej federácie (FIS) a člen subkomisie FIS pre stavbu tratí. Dlhé roky bol jedným z hlavných organizátorov Veľkej ceny Slovenska a predsedom TJ Vysoké Tatry. Pôsobil aj v olympijskom hnutí, bol generálnym sekretárom OV Európskych olympijských dní mládeže (EYOD) v roku 1999 v Poprade-Tatrách. MOV ho ocenil trofejou Šport a životné prostredie, od SOV dostal Strieborné kruhy SOV. Je otcom bývalých čs. reprezentantiek Ivety Jaškovej-Harvanovej a Jany Palovičovej-Harvanovej, ktorá bola členkou zjazdárskej jury na ZOH 2002 v Salt Lake City.

70 ROKOV

KAROL DIVÍN
(22. 2. 1936 Budapešť)

Krasokorčuliar, strieborný na ZOH 1960 v Squaw Valley, štvrtý na ZOH 1964 v Innsbrucku, piaty na ZOH 1956 v Cortine d'Ampezzo. Druhý na MS 1962, tretí na MS 1964 a osemnásobný medailista z ME, majster Európy 1958 a 1959. Po skončení kariéry úspešný tréner doma i v zahraničí. Je držiteľom Strieborných kruhov SOV.

PAVEL GAJDOŠ
(1.8. 1936 Michalovce)

Gymnasta, na OH 1960 v Ríme člen 4. družstva ČSSR a 28. vo viacboji, na OH 1964 v Tokiu člen 6. družstva. Dvojnásobný člen medailového družstva na MS. Po skončení kariéry popredný predstaviteľ čs. armádneho športu.

65 ROKOV

ANTON JAVORKA
(12. 10. 1941 Moravany nad Váhom)

Pegagóg a športový funkcionár, významný organizátor mládežníckych športových podujatí. „Duša" medzinárodnej mládežníckej olympiády Kalokagatia v Trnave, predseda Trnavského olympijského klubu, podpredseda Slovenskej asociácie športu na školách. Pracoval v komisiách Olympijskej spoločnosti Slovenska. Je držiteľom Ceny fair play SOV a členom výboru fair play SOV.

ĽUBOMÍR KADNÁR
(27. 9. 1941 Bratislava)

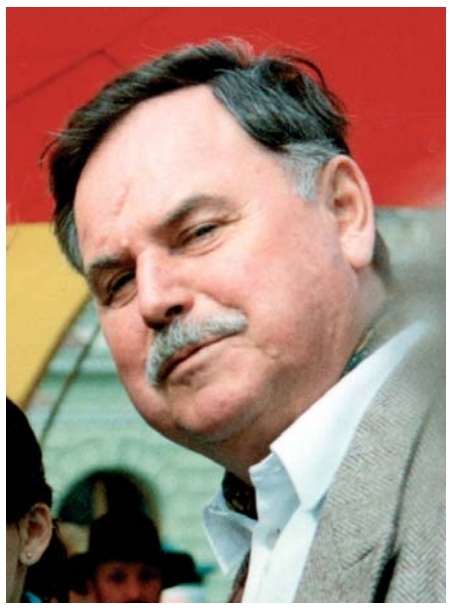

Rýchlostný kanoista, na OH 1972 v Mníchove člen 9. štvorkajaka ČSSR. Viacnásobný účastník MS a ME. Po skončení kariéry sa stal trénerom a významným športovým funkcionárom – bol podpredsedom SOV pre ekonomiku a viac než 20 rokov predsedom Slovenského zväzu rýchlostnej kanoistiky, tri roky aj šéfom federálneho zväzu. Je čestným členom SOV a držiteľom Strieborných kruhov SOV. Je otcom trojnásobného olympionika v kanoistike Juraja Kadnára. Už viac než štvrťstoročie je riaditeľom Správy telovýchovných a rekreačných zariadení mesta Bratislava.

60 ROKOV

IVAN NÉMETHY
(10. 11. 1946 Martiu)

Športový strelec, účastník OH 1976 v Montreale a OH 1980 v Moskve, obsadil tam v streľbe z ľubovoľnej pištole 14., resp. 13. miesto. Dvojnásobný strieborný medailista z MS.

EVA ŠURANOVÁ-KUCMANOVÁ
(24. 4. 1946 Ózd, Maďarsko)

Atlétka, jediná slovenská ženská olympijská medailistka v tomto športe, bronzová v skoku do diaľky na OH 1972 v Mníchove, štartovala aj na OH 1976 v Montreale. Trojnásobná účastníčka ME v skoku do diaľky, strieborná na ME 1974. Utvorila spolu 25 čs. rekordov v 6 rôznych disciplínach. Bola členkou ČSOV. Je držiteľkou Bronzových kruhov SOV.

50 ROKOV

JÁN REPÁK
(18. 2. 1956 Zákopčie)

Volejbalista, člen 8. družstva ČSSR na OH 1980 v Moskve. Účastník MS aj ME, víťaz EPM 1979 a PVP 1981.

DANIELA TRANDŽÍKOVÁ-NOVÁKOVÁ
(26. 10. 1956 Trenčín)

Hádzanárka, členka 5. družstva ČSSR na OH 1980 v Moskve i na OH 1988 v Soule. Členka 4. družstva na MS 1978.

DAGMAR SLAFKOVSKÁ-KUZMANOVÁ
(17. 9. 1956 Handlová)

Lyžiarka – zjazdárka, na ZOH 1976 v Innsbrucku 9. v slalome aj v obrovskom slalome. Celková víťazka Európskeho pohára 1975. Matka medailistu z ME vo vodnom slalome Alexandra Slafkovského.

PETER ŠŤASTNÝ
(18. 9. 1956 Bratislava)

Hokejista, člen 5. družstva ČSSR na ZOH 1980 v Lake Placide a kapitán 6. družstva SR na ZOH 1994 v Lillehammeri. Dvojnásobný majster sveta v drese ČSSR (1976, 1977), držiteľ Zlatej hokejky 1980. Dlhé roky najúspešnejší európsky hokejista v NHL, v 80. rokoch druhý najproduktívnejší hráč NHL za Gretzkým. V ankete Slovenský športovec storočia obsadil 6. miesto. V posledných rokoch pôsobil ako generálny manažér slovenskej hokejovej reprezentácie. Je držiteľom bronzového Olympijského radu.

Pripravil ĽUBOMÍR SOUČEK

Atraktívna ponuka väzieb na Čínu

Predseda predstavenstva SOM, a.s., ĽUBOR ŠTARK: „Marketing SOV sa stabilizoval, investovať doň sa oplatí“

V predošlých rokoch bol Slovenský olympijský výbor aj z vlastných radov oprávnene kritizovaný za to, že je príliš závislý na štátnych dotáciách a že jeho marketing nefunguje tak, ako by mal. Po valnom zhromaždení SOV v novembri 2004, ktoré zvolilo riadiace orgány na nový štvorročný olympijský cyklus, sa začala rekonštrukcia práce vlastnej marketingovej spoločnosti SOV. Od marca 2005 je predsedom predstavenstva Slovenskej olympijskej marketingovej, a.s., člen výkonného výboru SOV a olympionik v rýchlostnej kanoistike (deviaty v K1 na 1000 m na OH 1976), dnes 53-ročný Ľubor Štark. Hneď na úvod rozhovoru o olympijskom marketingu s uspokojením konštatoval: „Podarilo sa nám už stabilizovať a konsolidovať činnosť SOM, a.s. Náš olympijský marketing funguje normálne a je na vzostupe. Investovať doň sa oplatí.“

★ Programovým cieľom SOM, a.s., je zabezpečiť z marketingových prostriedkov čo najväčšiu nezávislosť SOV na verejných zdrojoch. Darí sa to napĺňať?

„Všetko naznačuje, že v roku 2006 sa aj s výrazným prispením SOM, a.s., podarí docieliť to, že SOV príjmy z verejných zdrojov už nebudú tvoriť väčšinu rozpočtu. Dostať sa k tomuto stavu však nebolo jednoduché. Naše marketingové zmluvy sa prekrývajú so štvorročným olympijským cyklom, takže predošlé vypršali koncom roka 2004, práve v čase nástupu nových riadiacich orgánov SOV, i SOM, a.s. So záverom tohto obdobia sa časovo prekrývala aj určitá negatívna kampaň proti športovým spolkom v súvislosti s nepredpisovým používaním štátnych dotácií. Možno aj v dôsledku toho niektorí partneri nechceli zmluvy predĺžiť. Podarilo sa nám však nájsť viacerých partnerov, ktorí rýchlo pomohli. Spoločnosť KIA Slovensko pokračovala v generálnom partnerstve z predošlého olympijského cyklu a sú náznaky, že našu spoluprácu ešte rozšírime. Aj osvedčený Topvar nadviazal na dlhoročné partnerstvo. Nasledovala Zentiva a potom sa pridali silní noví partneri – či už generálni Západoslovenská energetika a Bratislavské letisko, alebo partneri Matador a Ozeta Neo.“

■ *Predseda predstavenstva Slovenskej olympijskej marketingovej, a.s., Ľubor Štark.* *FOTO ŠTARTFOTO/JÁN SÚKUP*

★ V portfóliu partnerov SOV prevažujú firmy slovenského pôvodu. Náhoda, alebo zámer?

„V každom prípade chceme mať medzi partnermi pôvodné slovenské firmy. Žiaľ, tých silných s domácim manažmentom zostalo málo. Na druhej strane, chceme mať v portfóliu aj nadnárodné spoločnosti. V ich prípade je však situácia zložitá. Marketingovú stratégiu určujú ich materské spoločnosti v zahraničí a manažment na Slovensku má obmedzené rozhodovacie právomoci. Okrem toho musíme rešpektovať celosvetových partnerov MOV, aby sme zabránili konfliktu záujmov. Partneri SOV nemôžu byť priamymi konkurentmi partnerov MOV. Môžeme však spolupracovať s národným zastúpením celosvetového partnera MOV.“

★ Čo môže SOV ponúknuť súčasným, ale aj potenciálnym novým partnerom?

„V prvom rade prezentáciu v súvislosti s našou účasťou na letných i zimných olympijských hrách, aj na Európskych olympijských festivaloch mládeže. Ďalej prezentáciu na všetkých podujatiach SOV. Našou najmasovejšou akciou je celoslovenský Beh Olympijského dňa, ale v marci tohto roku sme napríklad organizovali veľký galavečer so slávnostným odmeňovaním najlepších športovcov zo ZOH v Turíne a v decembri zase budeme participovať na slávnostnom vyhlásení Športovca roka. Okrem toho partnerov a dodávateľov propagujeme aj na našej webovej stránke www.olympic.sk, aj v našich publikáciách. Odteraz už aj v Olympijskej revue, ktorá sa môže stať účinným marketingovým nástrojom SOV. Využívame aj reklamný priestor v partnerských médiách. Po zrušení Top tímu chceme zaviesť nový projekt ‚Elite tímu‘ Slovenska, ktorý by bol aj určitým marketingovým produktom. Na rozdiel od minulosti však chceme našim partnerom ponúknuť aj určitú pridanú hodnotu.“

★ Čo máte na mysli?

„V súvislosti s prípravami na OH v Pekingu je to najmä atraktívna ponuka väzieb na Čínu. Pripravovaný Slovenský dom v Pekingu by mal byť už nie len miestom prezentácie slovenskej gastronómie, kultúry a športu, ale dominantne platformou na stretnutia, zoznámenia a rokovania zástupcov množstva slovenských firiem, ktoré sa chcú etablovať na gigantickom čínskom trhu, i čínskych firiem, ktoré chcú expandovať do nášho regiónu. Napomôcť tomu môže aj prítomnosť popredných politikov.“

★ Koľko voľných partnerských pozícií SOM, a.s., momentálne môže ponúknuť?

„To sa nedá presne povedať. Nie je dobré často meniť marketingových partnerov. Chceme mať určitý počet stabilizovaných partnerov, s ktorými by sme spolupracovali počas viacerých olympijských cyklov. Našou filozofiou do budúcnosti je mať menej partnerov, ale zato s väčším finančným príspevkom. A najlepšie by bolo dlhodobé, strategické partnerstvo s veľmi silnými firmami. Chcem sa poďakovať všetkým súčasným partnerom za pomoc a podporu, ktorú nám prejavujú. Budeme považovať za úspech, ak aj touto cestou oslovíme ďalších.“

★ Čo by najviac pomohlo ďalšiemu rozvoju marketingu SOV?

„Zmena prístupu Slovenskej televízie k prezentácii a propagácii slovenského športu. V septembri som bol v delegácii SOV, ktorá navštívila Český olympijský výbor. Dozvedeli sme sa, že Česká televízia ako naozaj verejnoprávna inštitúcia poskytuje ČOV bezplatne reklamný priestor v hodnote 35 miliónov Kč ročne! Pochopiteľne, s takýmto nástrojom v roku sa ČOV marketing robí oveľa jednoduchšie. Česká televízia navyše výrazne pomáha športu v krajine aj tým, že poskytuje značný vysielací prenos zápasov v športových hrách. Okrem toho v Česku štát na rozdiel od Slovenska nezobral športovému hnutiu lotérie. ČOV má dvojpercentný vlastnícky podiel v podniku Sazka a zo ziskov z tohto podielu financuje svoju prevádzku. V takýchto podmienkach sa športovým spolkom – a teda aj národnému olympijskému výboru - oveľa ľahšie dýcha a môžu sa dominantne sústrediť na zabezpečenie športovcov. Nielen špičky, ale aj mládeže, ktorej podpora je jednou z hlavných úloh aj Slovenského olympijského výboru.“

ĽUBOMÍR SOUČEK

SLOVENSKO Olympijský tím

SLOVENSKÝ OLYMPIJSKÝ VÝBOR

SLOVENSKÁ OLYMPIJSKÁ MARKETINGOVÁ, a. s.

GENERÁLNI PARTNERI

bts AIRPORT BRATISLAVA

KIA MOTORS

Člen skupiny e·on Západoslovenská energetika

PARTNERI

Matador

OZETA NEO

Topvar

ZENTIVA

DODÁVATELIA

AVON

bollé

Daylong

Gabor shoes & fashion

Holiday Inn BRATISLAVA

it I.TRAN., s.r.o., TURZOVKA

J.& R. PRETZELMAYER

Klimatex SYSTEM

THERMAE PIEŠŤANY

lenovo

remark | cma

RONA

ZORNICA BANKO FASHION

MEDIÁLNI PARTNERI

BREJK

fun radio

KORZÁR SIEŤ REGIONÁLNEJ TLAČE

PLUS 7 DNÍ

Recar Reklama v pohybe

SITA SLOVENSKÁ TLAČOVÁ AGENTÚRA SLOVAK NEWS AGENCY

Rádio Slovensko Slovenský Rozhlas 1

SME

ŠPORT

TA3

ÚJ SZÓ